

PUTEREA DE TRANSFORMARE

Prescott, Arizona

Mi-ar fi foarte greu să spun cât de mult apreciez privilegiul de a fi aici în această dimineață, pentru a sluji împreună cu voi Cuvântul lui Dumnezeu cu care sunt sigur că sunteți de acord.

Aș vrea să le mulțumesc fraților Leo și Gene și vouă tuturor pentru această oportunitate.

Am ascultat toate cântările, de la prima până la ultima, și m-am gândit că este ceva și cu cântatul acesta; este o închinare pe care n-o mai găsești. Pentru mine este însă un mare privilegiu când pot veni aici, o dată sau de două ori pe an, ca să mă umplu cu bunătatea din aceste cântări.

În timp ce fratele Leo anunța cântarea: „Ei vin de la răsărit și de la apus”, mă gândeam că atunci când am plecat pentru a începe această trezire care a cuprins națiunile, soția mea a cântat tocmai cântarea aceasta.

Apoi m-am uitat la doamnele acestea drăguțe și tinere și m-am gândit că odinioară și Meda era ca ele: avea părul negru, dar acum el este cărunt ca și al meu pentru că îmbătrânim o dată cu scurgerea vremii. Și totuși avem nădejdea că îl vom avea din nou acolo unde nu va mai fi timp și unde bătrânețea și nimic altceva nu ne vor mai supăra.

După părerea mea, n-am mai întâlnit nici un alt loc cu atât de mulți oameni plini de dragoste creștină ca acesta, de aceea, sfatul meu este să nu lăsați acest lucru să se stingă.

Numele primei mele soții, mama lui Billy, era Hope (adică „nădejde sau speranță”), iar oamenii obișnuiau să spună despre noi trei: Hope, eu și Billy, că suntem: „nădejde, credință și dragoste.” Se pare că aveam o credință solidă în vremea aceea, ca să credem că acest Cuvânt este Adevărul și că tot ce a făgăduit Dumnezeu, va face. Dar vedeți, mai mare decât credința și nădejdea este dragostea.

După cum a spus și fratele Leo în dimineața aceasta, *„vorbirea în limbi va înceta, proorociile se vor sfârși, dar dragostea va rămâne pentru totdeauna.”* (1Corinteni 13.8).

„Scumpule Miel care ai murit,

Cuvântul Tău nu-și va pierde puterea

Până când biserica răscumpărată a lui Dumnezeu

Va fi salvată din păcat.

De atunci eu văd șuvoiul din rănile lui

Și iubirea izbăvitoare a fost tema mea

Și așa vreau să fiu până mor.”

Cred că nu există nimic mai mare decât dragostea. Ea nici nu se poate exprima... Poate spunem că avem dragoste, dar s-ar putea ca acestea să fie doar vorbe goale, pentru că numai când o arătăm, dovedim că o posedăm cu adevărat în noi.

Desigur, noi nu suntem desăvârșiți ci avem greșeli; săvârșim lucruri greșite, dar vedeți voi, dragostea acoperă totul, iar când vedem că am făcut ceva greșit, vrem să ne întoarcem înapoi și să ne cerem iertare unul de la celălalt.

Așa fac luptătorii; așa face orice bărbat și orice femeie cumsecade. Orice om curajos poate merge pe câmpul de bătălie, iar când este trântit jos, se ridică și încearcă din nou.

În biserică sunt doi tineri care obișnuiau să cânte cântarea: „Dacă dau greș sau cad...” Am uitat cum este mai departe, dar voi spune aproximativ:

Dacă fac păcat sau cad,

Lasă-mă să mă ridic

Și să fiu încercat din nou.

Doar iartă-mă, Doamne,

Și încearcă-mă din nou.

Uneori veți întâlni lucruri pe care vrăjmașul le strecoară între voi și gândurile voastre ca să începeți una sau alta, dar atunci, opriți-vă! Priviți înapoi și gândiți-vă la vremurile când stăteați împreună în locurile cerești, în Hristos Isus.

Unii dintre voi sunteți instalatori, alții sunteți tâmplari sau aveți alte meserii și trebuie să aveți de-a face în fiecare zi cu lumea, dar când vedeți aceste lucruri și aceste ispite ridicându-se, amintiți-vă că există un loc sfânt unde puteți sta

Împreună cu singurul lucru care dăinuiește.

Slujbele voastre se vor sfârși odată; sănătatea se va sfârși, ba chiar și viața aceasta pământească se va sfârși, dar El nu se va sfârși niciodată. Oh, și dacă Domnul este Centrul tuturor lucrurilor, haideți să avem gândurile îndreptate spre El; spre acest Centru.

Oh, ce oameni drăguți și curați! Nu mă refer la îmbrăcămintea voastră, căci ea este curată, ci mă refer la faptul că le văd pe aceste doamne fără urmă de ruj și fie că sunt tinere sau bătrâne, au părul lung. Fraților, voi nu vă dați seama ce comoară aveți aici, în adunare.

Aș vrea să le mulțumesc fratelui și sorei Shantz pentru privilegiul de a fi în casa lor. Aceasta este casa lor acum, deoarece și-au vândut proprietatea din Canada și au venit să stea cu noi. Adevărul este că noi nu mai avem proprietăți pământești, ci așteptăm o Cetate al cărei Ziditor și Făcător este Dumnezeu.

Le mulțumesc fraților Leo și Gene pentru sinceritatea pe care au avut-o cu privire la vedenia care le-a fost dată când ne-am întâlnit pentru prima dată. Fără îndoială, el v-a spus de multe ori.

Este ciudat, dar eu n-am văzut chiar așa. Știam că trebuie să se întâmple ceva atunci când acel tânăr a venit și mi-a spus despre acea piramidă. Fratele spunea că stăteam pe ea, iar când a urcat în locul unde mă aflam, a văzut că eram pe o farfurie sau așa ceva ca o lumină.

El m-a întrebat: „Frate Branham, cum ai ajuns acolo?”

„Frate Leo, Dumnezeu a trebuit să pună pe cineva în această poziție. Acum că ai văzut, întoarce-te la oameni și spune-le că tu crezi că este de la Dumnezeu!” i-am

răspuns eu.

Eu îi iubesc pe acești băieți și i-am pus într-un loc în care să pot fi cu ei. Astfel, au început să înregistreze casete. Dar ce lucru mare este să faci o casetă? Aproape oricine poate porni aparatul de înregistrat sau să vândă casete, însă este nevoie de călăuzirea Duhului Sfânt ca să ții un grup ca acesta împreună, în armonie și unitate. Fie ca Dumnezeu să le dea acestor oameni o viață lungă pe acest pământ, iar când vor ajunge la capătul drumului, să intre în bucuria Domnului,.

Acum suntem gata pentru bătălie, căci urmează să sune trâmbița: cântările s-au cântat și urmează Cuvântul.

Acum sunt bătrân, dar am ascultat în jurul meu să văd care este credința voastră și încrederea pe care v-ați pus-o în mesajul pe care vi l-a dat Domnul. Dacă nu ar fi fost pentru toți, nu v-ar fi de folos pentru că trebuie să fie cineva care să-L creadă. Și vă spun ceva: câtă vreme vine de la Dumnezeu, va fi și cineva care să-L creadă, pentru că Dumnezeu a făcut o cale. El a făcut în așa fel ca atunci când trimite Ceva, să fie și cineva care să se întâlnească cu acel Ceva, pentru că adâncul răspunde chemării adâncului. Da, trebuie să fie așa.

Mi-a plăcut mult Cuvântul folosit de fratele Gene în rugăciunea lui: „Pe tărâmul lui majestuos...” Și eu simt la fel când trec podul ca să vin în locul unde Dumnezeu este venerat și respectat.

Dar nu uitați ceva: Satan nu va lăsa lucrurile să meargă tot așa, fără să pună piedici. Cu siguranță că nu, ci va intra înăuntru ca un vânt. Însă când Satan se revarsă înăuntru, Duhul lui Dumnezeu ridică un stăvilă împotriva lui. Stați tot timpul în rugăciune înaintea lui Dumnezeu; lipiți-vă unul de celălalt și țineți-vă de Dumnezeu, căci dacă vă iubiți unul pe altul, aceasta dovedește că-L iubiți pe Dumnezeu, pentru că este scris:

„Prin aceasta vor cunoaște toți oamenii că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” (Ioan 13.35).

Mai devreme mă gândeam: „Ce cântări și ce voci frumoase! Ce grup minunat de bărbați și femei, soți și soții, tineri și bătrâni care stau împreună. Ar trebui să aibă și ei o legătură radio aici, în Prescott.”

Mireasa a fost chemată afară, iar însărcinarea mea este să-i chem pe oameni. Aici este un loc în care v-ați adunat împreună; este locul în care vreți să vă aduceți copiii și să vegheați asupra lor asemenea ochiului unui vultur care veghează asupra micuților lui.

Astfel, dacă vedeți ceva rău, chemați acea persoană deoparte și rugați-vă împreună. Păstrați-vă astfel curați și sfinți, pentru ca Duhul Sfânt să aibă un loc în care să vină în vizită.

Prieteni, lui Dumnezeu Îi place să fie venerat, dar pentru aceasta nu ajunge să Îi cântați o cântare, ci trebuie s-o faceți în duh de închinare, pentru că numai așa Îl veți simți pe Duhul Sfânt. Eu mă gândesc adesea la ziua când bărbați și femei, tineri și bătrâni, vor plânge ca niște copii.

Păi, uitați-vă ce se întâmplă afară, cum trăiesc în curvie și în murdăriile lumii, în timp ce voi stați deoparte, adunându-vă în felul acesta, cum spune și psalmistul:

„Iată, ce plăcut și dulce este să locuiască frații împreună!

Este ca undelemnul de preț care, turnat pe capul lui Aaron, se coboară pe barbă, se coboară pe marginea veșmintelor lui.” (Psalmul 133.1-2).

Voi știți ce era undelemnul pentru ungere, ce însemna el: era pregătirea preotului pentru a merge în prezența lui Dumnezeu. Oh, iar când frații pot locui împreună în unitate, se aseamănă cu acel undelemn. Atunci noi intrăm în prezența Domnului cu acea ungere a fraților strânși în unitate, undelemnul simbolizându-L pe Duhul Sfânt.

Acum, înainte de a intra în Cuvânt, am vrea să ne rugăm. Tată ceresc, după cum a spus și fratele nostru în dimineața aceasta, noi am intrat în curțile mărețe ale Domnului. Tată, eu sunt conștient că în ziua judecății va trebui să dau socoteală de tot ce voi spune în fața acestui grup de oameni. Ei sunt copiii Tăi, de aceea Te rog să-i binecuvântezi.

Binecuvântează-i pe frații Leo și Gene și îngăduie să fie călăuziți de Duhul Tău cel Sfânt în timp ce voi face acest pelerinaj spre apus. Frânge Pâinea vieții pentru noi, prin Cuvânt, căci știm că suntem în luptă. Acesta este motivul pentru care ne îmbrăcăm cu armură ca niște soldați care trebuie să lupte în ceasurile care le-au mai rămas în viață.

Te rog să pui la locul ei fiecare bucățică de armură, astfel încât să fie protejați de vrășmaș și de orice ar veni împotriva lor. Dă-ne aceasta, Doamne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Poate sunt mai greoi la vorbire, deoarece nu sunt un predicator educat. Știu că aici sunt predicatori educați și inteligenți care au lăsat totul deoparte ca să vină să se plece în umilință.

Cred că marele apostol Pavel a spus odată: *„Când am venit în mijlocul vostru, nu am folosit cuvinte strălucite, pentru ca credința voastră să fie întemeiată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.”* (1Corinteni 2.3-5).

Voi ați văzut toate lucrurile mari pe care le-a învățat și le-a pus deoparte Pavel, iar

eu știu că în dimineața aceasta sunt printre noi oameni ca fratele și sora Hughy, care îi învață pe oameni pe câmpul misiunii; sunt mulți oameni inteligenți și învățați care au fost gata să se umilească, să pună totul la o parte și să stea jos pentru a asculta un om care abia cunoaște Abecedarul. Să știți că aceasta face din voi oameni mai mari.

După părerea mea, caracterul unui om nu se măsoară după mușchii lui, nici după asprimea mâinilor, ci după „genunchii” făcuți pe pantaloni în timpul rugăciunii. Cred că aceasta îl face pe un om.

În dimineața aceasta, aș vrea să citesc ceva din Biblie, pentru că îmi place Cuvântul. Vouă nu? Până acum, L-am slăvit pe Domnul și o vom face și în continuare. Haideți să-L slăvim. Cuvântul Său este ca o sabie cu două tăișuri (Evrei 4.12), care atunci când se mișcă printre noi ne ajută să vedem unde suntem. Pot spune aceasta deoarece simt că în locul acesta pot învăța lucrurile pe care doresc să le spun. Și desigur, frații Leo și Gene, vor stăruii în aceste lucruri și după plecarea noastră, subliniind punctele principale așa cum am vorbit și în mesajul din dimineața aceasta.

Adevărul este că sunt lucruri pe care nu le poți spune de pe platformă, nici pe casete, dar ne putem așeza jos și să le studiem împreună. Continuați să le studiați, căci multe sunt greu de înțeles și sunt mulți care nici nu le înțeleg.

Ai știut tu, turmă mică, că acest Cuvânt este împotriva a tot ceea ce este omenesc? Și vă întreb: dacă oamenii nu L-au putut înțelege pe Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos și nici pe apostoli, cum am putea aștepta să ne înțeleagă pe noi? El le-a spus lucrurile direct și nu le-a dat nici o explicație. Astfel, le-a zis:

„Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului Omului, și dacă nu veți bea sângele Lui, n-aveți viață în voi înșivă.” (Ioan 6.53).

Ce ar fi gândit un medic dacă ar fi auzit așa ceva? Cu siguranță ar fi spus că omul acela este un vampir care vrea să i se bea sângele. Totuși El nu a dat nici o explicație. Dar mai târziu, a venit Pavel, care a explicat toate lucrurile: cum se ia Cina, ce înseamnă să mănânci trupul Lui și să-I bei sângele, etc.

Într-o zi, unul dintre ucenici stătea cu capul pe umărul Lui Isus. Era tânărul Ioan, iar Isus a pus despre el:

„Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?” (Ioan 21.22).

Și Biblia spune mai departe: *„Din pricina aceasta, a ieșit zvonul printre frați că ucenicul acela nu va muri deloc. ”* Însă Isus nu îi zisese lui Petru că nu va muri deloc, ci: *„Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?”* (v.23).

Isus a spus aceste cuvinte cu un scop, pentru că toate lucrurile au un scop. Și ce s-a întâmplat? Dumnezeu l-a luat pe tânărul Ioan, l-a ridicat sus în Duhul și i-a arătat venirea Lui care va avea loc la sfârșitul timpului.

Vedeți, el a spus: *„Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu...”* Dar nu se referea la trupul fizic, ci la faptul că prin Duhul a fost dus chiar în timpul acesta, iar Cuvântul vorbit de Domnul prin el se îndrepta și spre epoca în care suntem acum.

Vedeți, deci toate lucrurile lucrează spre binele celor ce-L iubesc pe El.

Din Romani, o epistolă foarte cunoscută, aș vrea să iau câteva versete pe care voi încerca să le explic cât pot de bine, cu ajutorul Duhului Sfânt.

Romani 12.1-2:

„Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta să fie din partea voastră o slujbă duhovnicească.

Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți bine deosebi voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

Aceasta dorim cu toții: „Să nu pe potrivim chipului veacului acestei lumi, ci să fim transformați prin înnoirea minții noastre și să facem voia Lui cea bună și desăvârșită.”

Pentru că am fost salvați și umpluți cu Duhul Sfânt, dorim ca gândul care era în Hristos să fie și în noi, ca să putem fi transformați de la lucrurile firești ale vieții și aduși la voia desăvârșită a lui Dumnezeu, prin înnoirea lucrată de Duhul lui Dumnezeu, prin Cuvânt.

Subiectul meu din dimineața aceasta este **„Puterea de transformare”**.

Când eram tânăr ca voi, nu era nevoie să îmi notez textele, dar de când am îmbătrânit port tot timpul un carnețel, iar când primesc ceva trebuie să-mi notez ca să nu uit. Înainte însă, aveam toate textele în minte. Prieteni, acum nu mai sunt tânăr, ci am îmbătrânit și am trecut prin bătălii grele care m-au adus la statura la care sunt în dimineața aceasta.

Sunt sigur că mă înțelegeți. Dumnezeu m-a trecut pe aici, astfel ca în viața mea să se deschidă o cale și să pot spune: „Asta este”, iar voi toți s-o urmați. Dar înainte ca eu să pot merge pe această cale, a fost Altceineva care a deschis-o, ceea ce înseamnă că noi deschidem calea unul pentru celălalt.

Vedeți, un veteran bătrân este plin de semne pe trup, așa cum a spus și Pavel:

„...port semnele Domnului Isus pe trupul meu.” (Galateni 6.17), iar Timotei a privit cu respect acele semne.

Acum, transformarea. Cuvântul „a transforma” înseamnă „a schimba înfățișarea, aspectul, forma, caracterul”, iar în următoarele 45 de minute sau o oră, mă voi referi la textul acesta.

S-ar putea să spun lucruri care unora li se vor părea ciudate, dar după cum a spus și fratele Leo, „Luați-le, studiați-le și gândiți-vă puțin la ele.”

„A fi transformat” înseamnă „a fi schimbat, a fi făcut altfel.” De exemplu, mormolocul este transformat în broască. La început, el arată ca un peștișor, având o înotătoare și coadă, dar după ce crește își pierde coada, iar înotătoarele devin picioare, transformându-se în broască.

Cred că acest lucru l-a avut în minte Pavel când a spus: *„Să fiți transformați prin înnoirea...”* (în limba româna este scris: *„...să vă prefaceți prin înnoirea.”*) (Romani 12.2).

Dați-mi voie să vă lămuresc acest lucru.

„Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să fiți transformați prin înnoirea minții voastre...”

„Înnoirea minții voastre...” Ce înseamnă aceasta? Lucrurile pe care le-ați făcut odinioară și vi s-au părut de preț, le puneți deoparte, pentru că ați fost transformați în altceva: din păcătoși în sfinți.

„...prin înnoirea minții voastre, ca să puteți face voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

Oh, noi suntem aici pentru că Îl iubim. El ne-a salvat, iar noi dorim să știm ce să facem. În dimineața aceasta, vom încerca să facem un pas micuț ca să ne ridicăm puțin mai sus.

În Geneza capitolul unu, citim: *„Duhul lui Dumnezeu se mișca deasupra apelor.”* (v.2). Mai mult, Biblia spune că *„pământul era pustiu și gol”*. Nu era nimic, decât întuneric și haos. În ce stare groaznică trebuie să fi fost: fără nici o lumină; o stea rătăcitoare care se învârtea undeva pe orbită. Da, trebuie să fi fost cumplit: ceva pierdut, care nu putea să-și găsească calea.

Așa ajungem și noi când devenim niște stele rătăcitoare, departe de Dumnezeu, fără nădejde, fără Dumnezeu, bâjbâind în întuneric, și fără să știm încotro să mergem. El a luat acel mare haos întunecos și l-a transformat într-o grădină a Edenului, prin Cuvântul Său.

Așa suntem transformați și noi: prin Cuvântul lui Dumnezeu. Când Dumnezeu a spus să fie lumină, întreaga masă a creației s-a pus în mișcare în jurul soarelui și a devenit Grădina Edenului. De ce? Pentru că s-a spus Cuvântul lui Dumnezeu; pentru că a făcut voia desăvârșită a lui Dumnezeu și astfel a fost transformat dintr-un haos într-o Grădină a Edenului. Cum? Prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Mesajul pe care vi l-am adus tot timpul este Cuvântul lui Dumnezeu, iar noi trebuie să ne ținem de el indiferent ce alte lucruri se întâmplă.

Stați întotdeauna cu Cuvântul și verificați-vă tot timpul motivele și obiectivele ca să vedeți dacă sunteți conform Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă nu sunt, dați-le la o parte, dar dacă sunt conform Cuvântului și se aliniază cu El, țineți-vă de aceasta

.....

...noi suntem cei care ne grăbim întotdeauna, dar Dumnezeu nu se grăbește niciodată. El spune că va fi, iar când Dumnezeu spune ceva, trebuie să se întâmple întocmai. Și se întâmplă, doar că lasă totul până la timpul potrivit.

El i-a lăsat și pe copiii evrei, pe cei ce au stat pe Cuvântul Său, să treacă prin încercare iar ei au spus:

„Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate.

Și chiar dacă nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi, și nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat (deoarece este împotriva Cuvântului, iar dacă vom muri, El ne va învia din nou.)” (Daniel 3.17-18).

El i-a lăsat să meargă drept în cuptorul încins, ca și cum nu le-ar fi dat nici o atenție; ca și cum n-ar fi vegheat asupra lor, dar supraveghează întotdeauna totul.

Deci Dumnezeu a zis: „să fie lumină”, și au fost necesari șase mii de ani pentru ca frumoasa grădina a Edenului să vină la existență, deoarece Biblia ne învață că „Pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani pe pământ.” (2 Petru 2.8). Așadar, au fost necesari șase mii de ani ca să apară această grădină. Vedeți, marele Maestru al acestei lucrări era Dumnezeu, iar el purta în gândurile Sale tot ceea ce voia să facă.

De exemplu, dacă ați vrea să faceți un parc, ați ști în gândul vostru cum să-l faceți ca să iasă așa cum doriți să arate. Ați avea tot timpul în minte viziunea acelei lucrări.

La fel a făcut și Dumnezeu cu pământul: l-a avut în gândurile Sale. Și dacă observați, parcă toate lucrurile au evoluat ca și cum El ar fi învățat tot mai mult de

fiecare dată și astfel a făcut ceva mai măreț și mai bun. El era deasupra tuturor lucrurilor și le-a lăsat parcă într-o evoluție. Astfel, a început să aducă toate lucrurile pe pământ, începând cu viața botanică, apoi peștii, păsările și animalele, pentru ca în final să facă ceva după chipul Său: un om. Aici s-a oprit, deoarece omul era desăvârșirea pe care a dorit-o.

Așadar, noi dorim să ne înnoim mintea, dar nu pentru ceea ce este pe pământul acesta, ci pentru pământul care va veni: transformați prin înnoirea minții noastre.

În Geneza 1 și 2 și în special în capitolul 3, s-ar părea că Dumnezeu se repetă, dar nu este așa. El a mers înainte și a spus toate lucrurile pe care le-a făcut: „să fie lumină...”, „Să fie asta...”, „Să fie cealaltă...” Și încă nu era nici măcar un lucru. Nu era nimic; nu era lumină, ci pământul era încă în întuneric. Dar vedeți, el a pronunțat Cuvântul, a vorbit.

Noi observăm că în Geneza 1, Dumnezeu a spus: „Să facem om...” iar apoi citim:

„Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.” (v. 27).

Vedeți, El l-a făcut pe om doar spunând Cuvântul, după care am văzut că poate au trecut sute și sute de ani și totuși nu era nici un om pe pământ – mă refer la facerea omului din țărâna pământului. Vedeți, el a spus Cuvântul și Cuvântul trebuia să ia ființă.

Când el a spus: „Să fie lumină”, poate că au trecut sute și sute de ani până să fie lumină, dar Cuvântul a venit la îndeplinire pentru că așa a spus Dumnezeu.

Tot așa, Dumnezeu va avea o biserică desăvârșită. Indiferent câte epoci întunecoase au trecut și ce s-a întâmplat, el va avea o biserică fără pată și fără

zbârcitură, chiar dacă noi suntem sau nu parte din ea. Tot ceea ce a spus el se va împlini.

Dumnezeu a pus viața pe pământ, iar când a poruncit să iasă plantele, ea s-a transformat în viață botanică. Dar când el a zis: „Să fie un palmier”, nu putea să crească un stejar sau un brad.

Uitați-vă la deșertul întins mai jos de Tucson. Acolo au răsărit tot felul de cactuși, dar după numai 30 de minute de mers, vezi că pe vârful munților este plin de pini.

Desigur, acei pini nu vor crește în deșert, ci fiecare își are locul lui. Și vă întreb: unde este inteligența care a sădit acele semințe? Vedeți, ele au trebuit să vină de undeva. De unde? Era Cuvântul lui Dumnezeu care a zis: „Să fie...” și așa a fost.

Și noi vedem că după ce Creatorul a făcut toate lucrurile, după soiul lor, prin Cuvânt, le-a așezat într-un „Cartier general”, numit Grădina Edenului. Și Dumnezeu i-a pus pe fiul Său și pe mireasa acestuia stăpâni peste toate acele lucruri. Vedeți, El a avut un scop cu toată această mare creație.

El a făcut totul atât de frumos! A făcut flori, copaci și păsări; a făcut un loc în care nu era moarte, păcat, durere sau boală.

Da, și toate aceste lucruri frumoase se găseau într-un mare cartier general numit grădina Eden, iar fiul lui Dumnezeu, Adam și mireasa lui, au fost puși acolo. Adam și soția lui.

Poate cineva zice: „soția lui?” Da, potențial era soția lui, deși nu i-a fost soție cu adevărat.

Noi am găsit în Scriptură locul unde este scris:

„Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.” (Matei 1. 20).

Vedeți, ea a fost nevasta lui din clipa când el a făgăduit că o va lua de nevastă. Dar ea nu era încă nevasta lui, deoarece nu a cunoscut-o ca soție. La fel este și aici, de aceea i-a numit „fiul lui Dumnezeu și soția lui.” Nici Adam nu a cunoscut-o pe Eva ca pe o nevastă, dar potențial ea era soția lui, la fel cum este acum biserica și Hristos.

După ce a făcut toate lucrurile, El s-a putut odihni deoarece sămânța bună a Cuvântului Său a răsărit după soiul ei.

A ieșit pământul; a fost lumină și soarele strălucea pe cer. Dar ce a făcut ca soarele să strălucească? El avea acest lucru în gândurile sale, pentru că dacă soarele n-ar fi strălucit, florile nu ar fi putut să crească. Dumnezeu face toate lucrurile pentru un scop și tot ce a mai trebuit să facă după ce a vorbit Cuvântul, a fost să se odihnească. Da, Dumnezeu putea să se odihnească, deoarece a vorbit Cuvântul și totul trebuia să se împlinească întocmai. Eu nu știu cât timp a mai trecut, dar a trebuit să se împlinească, deoarece El a spus că așa va fi.

Același lucru este cu privire la biserica Mireasă din timpul sfârșitului. El este în stare ca din aceste pietre să ridice copii ai lui Avraam.

Da, iar dacă noi nu-L urmăm, El va găsi pe cineva care să-L urmeze, pentru că orice spune Dumnezeu trebuie să se împlinească; El nu se poate schimba. Totul trebuie să decurgă în felul cum a spus El că va fi.

Deci, după ce a spus toate acele cuvinte referitoare la lucrurile care urmau să fie,

Dumnezeu putea să se odihnească pentru că totul era sub control.

Sămânța Lui era Cuvântul, pentru că așa a spus Isus: „*Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu.*” (Luca 8.11). Totul urma să fie în ordine, deoarece El a spus că fiecare sămânță va aduce rod după soiul ei.

Vedeți, și Cuvântul Lui trebuie să aducă roadă după soiul Său. Astfel, dacă a spus să fie un palmier, el nu s-a referit la un palmier și un stejar amestecați, ci a spus clar: un palmier aici și un stejar acolo, fiecare fiind așezat la locul lui.

O, dacă am putea învăța ce parte a Cuvântului suntem și să ne ocupăm fiecare locul nostru, oricare ar fi acela!

Mă gândesc acum la o soră de aici, care se află într-un scaun cu rotile. Câte rugăciuni pline de credință s-au făcut peste ea! Noi nu înțelegem de ce este așa și o încredințăm în mâna Domnului, fiindcă este ca o floare printre noi. Vedeți, noi toți ne putem ridica și umblăm, dar ea deși dorește să poată merge este mulțumită așa cum este.

Întotdeauna am fost îndemnat să privesc spre micuța doamnă. Noi credem cu toții în vindecare și L-am văzut pe Dumnezeu făcând minuni cu mult mai mari decât aceasta, dar dacă este așa, se bucură să-și ocupe locul.

Noi dorim cu toții să ne ocupăm locul, și dacă nu mă înșel, cred că David spunea odată că preferă să fie o ștergătoare de picioare în casa Domnului, decât să locuiască în corturile răutății. (Psalmul 84. 10). Indiferent care ar fi, eu doresc să-mi ocup locul.

Uneori trebuie să te desparți de tot ce îți este drag pe pământ, ca să-ți poți ocupa locul sau poziția în care te-a chemat Dumnezeu. Sunt sigur că puteți citi printre

rânduri ce spun. De multe ori trebuie să te desparți chiar și de cea mai iubită ființă de pe pământ și să te duci să îți ocupi locul în Hristos, unde te-a chemat Dumnezeu.

Dar ce face Dumnezeu? Vă transformă din ceea ce ați fost. Poate că vă ia de lângă o fiică sau un fiu; dintr-o familie fericită sau orice ar fi, și vă așează în altă parte. De ce? Pentru că acesta este felul Său de a face lucrurile. El vă înnoiește mintea ca să vă supuneți Cuvântului, indiferent care este prețul.

Răscumpărarea noastră nu a fost ceva ieftin, ci a trebuit să moară Fiul lui Dumnezeu pentru noi. Să știți că lucrurile de preț le putem avea numai cu un preț mare.

Nici mie nu mi-a fost ușor să aduc acest mesaj, pentru că a trebuit să părăsesc tot ce mi-a fost drag, chiar și pe ai mei. Dar tot ce contează este să faci voia lui Dumnezeu, iar eu am făcut aceasta deoarece știam că în mine este Ceva...

Ei bine, ei m-au pus deoparte crezând că mi-am pierdut mințile, pentru că botezam în Numele lui Isus Hristos și făceam toate celelalte lucruri, în opoziție cu crezurile bisericii. Toți spuneau: „Este nebun!”, dar vedeți voi, indiferent ce spuneau ei, era ceva ce trebuia făcut, iar Dumnezeu ia o persoană, o ține în mâna Sa și-i zice: „Fă aceasta”, și acea persoană o face.

O, ce greu trebuie să fi fost pentru apostolul Pavel, omul care învățase la picioarele lui Gamaliel, marele înțelept al aceluși timp!

Dar chiar lucrurile pe care le-a considerat erezie; chiar lucrurile pe care le considera cel mai mare rău pentru biserică, au venit peste el și a fost părtaș la ele. Ciudat lucru... Dar Dumnezeu lucrează adesea în chip ciudat și pe diferite căi pentru a înfăptui minunile Sale.

Când a vorbit, Dumnezeu a știut că Cuvântul Său era o sămânță care va rodi după soiul ei. El a poruncit aceasta: să rodească după soiul ei, și întotdeauna va fi așa, cu condiția ca oamenii să nu se atingă de ea.

Tot așa va fi și Biserica lui Dumnezeu: va rodi după soiul ei; dacă teologii nu se ating de Cuvânt încercând să-L înlocuiască sau să-L pună în altă parte, ea va rodi aceleași roade ca la început. Dumnezeu a vorbit Cuvântul și indiferent cât de mult au încercat (și vor încerca) ei să-L contamineze și să se atingă de el, Cuvântul va rodi întotdeauna după soiul Lui. Nimic nu-L va putea opri.

Sper că aceasta nu sună ca și cum aș striga la voi.

Noi am văzut ordinea lui Dumnezeu, cum El a spus: „Să fie un Eden; să fie niște flori frumoase, etc. Și să fie un fiu făcut după chipul Meu, care să stea acolo în grădină alături de mireasa lui.” O, ce minunat era! Pentru că El era un Tată, a făcut să iasă la suprafață copiii Săi și i-a așezat în Paradis.

Dar lui Dumnezeu îi place să facă tot felul de lucruri pentru copiii Săi. Așa cum sunteți voi, mamelor: dacă micuțul vostru are nevoie de o pereche de pantofi, tăiați din banii voștri pentru mâncare ca să-i puteți lua. Și voi, taților, sunteți gata să munciți oricât de greu pentru a lua ceva copiilor voștri. Ei bine, aceasta arată că în sufletul vostru sunteți părinți, dar El este cel mai deosebit Părinte. Nu-i de mirare că apostolul Pavel a spus:

„Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.” (1Corinteni 2.9).

Mintea noastră nu poate înțelege aceasta; ea nu este în stare să gândească în direcția corectă, cu privire la ceea ce a pus Dumnezeu în noi, cei care-L iubim. Eu nu pot să-mi imaginez cum va fi; mintea mea nu este capabilă să pătrundă acea

măreție; este peste puterea mea de înțelegere.

Vă puteți imagina cerul, locul acela în care noi toți vom fi tineri și fără păcat? Oh, ce loc minunat! Vedeți, la inima omului nu s-au suit lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru noi, dar dacă Domnul a vorbit, așa va fi.

Prieteni, să aveți tot timpul în minte lucrul acesta: că ceea ce spune Dumnezeu trebuie să se împlinească. Nu există nimic să-l poată împiedica. Dumnezeu a spus așa și asta-i tot! El a spus și se va împlini.

El avea toate lucrurile în mintea Sa, iar în Geneza 1, vedem că a zis: „Să fie, să fie, să fie!” Cu alte cuvinte, semăna sămânța. Și a știut că așa va fi, pentru că El nu se poate schimba. Aceasta ne dă credință. Să lăsăm deci acea sămânță să cadă în inimile noastre, care sunt pământul de germinare, și să arătăm locul în care ne-a așezat El în acest timp din urmă.

Doamne, lasă sămânța Ta să cadă în inimile noastre! Lasă Cuvântul Tău să cadă în inima mea și fie ca acolo să nu mai existe nici o îndoială cu privire la El.

Deși era un om bătrân, Avraam nu s-a întrebat: „Oare cum se va întâmpla sau cum va fi?”, ci a primit Cuvântul lui Dumnezeu și l-a crezut, iar Dumnezeu l-a adus la împlinire. Vedeți, Dumnezeu a spus aceste lucruri, deci a știut că se vor împlini. Și s-au împlinit întocmai – Cuvântul a rodit după soiul Lui. El a transformat toată sămânța în creaturi vii, așa cum trebuia să fie; s-a făcut așa cum a spus El că va fi.

Sau când a spus: „Să fie...” Poate că au trecut sute și sute de ani, însă iată că noi vedem aici o grădină frumoasă cu păsări mari zburând prin ea. Acele păsări nu trebuiau să moară; lupul și mielul mâncau împreună, leopardul și boul stăteau împreună pentru că acolo nu eraucidere, nu era moarte, nu era tristețe. Pe acolo se plimbau Adam și Eva.

Fiecare sămânță rodise după soiul ei, pentru că nu se putea altfel. De ce? Pentru că Dumnezeu a spus: „Să fie așa...” Și așa a trebuit să fie. Oh, mi-ar plăcea să mă opresc pentru câteva minute aici, să vă spun că aceste lucruri ne stau în față: desăvârșirea acestui Cuvânt.

Deci Dumnezeu a zis: „Să fie...” Și așa a apărut primul lucru perfect și exact. Dar un copac poate naște tot un copac, așa cum Adam, fiul lui Dumnezeu, putea da naștere doar unui alt fiu de Dumnezeu. Dacă ați putea înțelege ce vreau să spun! Toate sunt după soiul lor.

Astfel, Dumnezeu a putut spune: „Ei bine, acum Mă voi odihni!” Și ați observat că de atunci Dumnezeu a mai spus doar câteva cuvinte? De ce? Pentru că după cădere, El a încredințat Cuvântul prorocilor săi, ei fiind aceia care-L aduceau la popor.

Dumnezeu S-a odihnit, pentru că nu mai avea nimic de făcut. Ei mergeau la cartierul general, băteau la ușă și întrebau: „Tată, ce ai să ne spui?”, iar El trimitea Cuvântul. Vedeți, Dumnezeu avea un sistem de a face aceste lucruri. Dar ce s-a întâmplat? Când totul arăta atât de frumos și se împlinea exact cum a spus Dumnezeu, a venit acel înșelător perfid și murdar. Cu privire la aceasta vreau să vă avertizez tot timpul: când vedeți Sămânța lui Dumnezeu începând să prindă viață, priviți-l pe înșelător cum încearcă să se strecoare și să citeze Scriptura. Aveți grijă, căci este un înșelător! El vine și încearcă să deformeze lucrurile care au fost făcute; încearcă să vă corupă și să pervertească, îndepărtându-vă de Sămânța originală și de Planul original.

Voi, cei din grupul acesta, aveți un plan, aveți o viziune, însă aveți grijă la înșelător, căci el este alunecos și perfid! Păstrați viziunea și țineți-vă de ea!

Noi am văzut că atunci când intră, înșelătorul deformează Sămânța. La început, el a contaminat acea Sămânță intrând în pământul de germinare, adică Eva. Astfel, el a contaminat acea sămânță, amestecând-o cu o sămânță coruptă, iar prin aceasta

a reușit să corupă frumoasa grădină a Edenului.

Din cauza aceasta, singurul lucru care a rămas este restituirea, iar noi suntem pe drumul de întoarcere la acel început original al creației lui Dumnezeu; înapoi la grădina Eden, pentru a trăi veșnic, fără nici un păcat, ca Soț și soție.

Acum El vrea să ne transformăm prin înnoirea minții noastre, pentru că Satan a intrat înăuntru și a deformat Cuvântul, făcându-L să spună ceva ce nu spune.

La fel s-a întâmplat și la început. Poate vi se va părea ciudat, dar acel deformat s-a strecurat înăuntru. Ce a urmat? Așa cum lui Dumnezeu I-au trebuit șase mii de ani pentru ca Cuvântul original să rodească după soiul Lui, tot ce a făcut fiind Propriul Său Cuvânt, deformatului i-au trebuit tot șase mii de ani ca să deformeze acest Cuvânt al lui Dumnezeu. Și ce a realizat? Un alt eden: Edenul Satanei în care locuim noi astăzi.

Dar cum a putut face el aceasta? Cum s-a putut întâmpla așa ceva? Partea izbitoare o constituie cum a făcut-o. De aceea mă aflu aici: ca să vă prezint aceste lucruri, astfel ca voi să le puteți studia împreună cu frații de aici, și să vedeți cum a făcut Satan aceasta; să vedeți cât este de viclean și de perfid. El a deformat aceste semințe. Pentru că nu le-a putut distruge, le-a deformat.

Noi știm că păcatul este neprihănirea pervertită; minciuna este adevărul sucit; adulterul este actul corect, lăsat de Dumnezeu, folosit în mod greșit. Chiar și moartea este pervertirea vieții. Satan a avut la dispoziție șase mii de ani ca să-și împrăștie otrava. Cum a făcut-o? Aceasta este partea cea mai șocantă. Ascultați cu atenție. Satan a făcut acest lucru prin civilizație. Știu că sună ciudat. Să știți că eu nu susțin ignoranța, dar știți că civilizația, știința, educația și celelalte lucruri pe care le dorim atât de mult astăzi, sunt chiar instrumentul Satanei?

Civilizația nu a venit niciodată de la Dumnezeu, ci de la Satan. Vă voi dovedi

aceasta prin Cuvânt. Civilizația nu este de la Dumnezeu. Adevărul este că cu cât dorim mai mult să fim civilizați, folosindu-ne de știință, cu atât ne omorâm mai sigur. În civilizația pe care am zidit-o aici, avem moarte, păcat, boli, ori așa ceva nu poate veni de la Dumnezeu.

În marea Împărăție care va veni, vom avea o Civilizație, dar aceea nu se va asemăna cu cea de aici, pentru că nu vine prin știință, ci prin Cuvânt, prin credință. Civilizația aceasta științifică este cursa Satanei prin care-i omoară pe oameni. Da, aceasta ne ucide zi de zi.

Adevărul este că prin ceea ce mâncăm zi de zi, noi murim în loc să trăim, pentru că el a pervertit totul, luând puțin de aici și puțin de dincolo, le-a amestecat și le-a hibridat încât nu mai avem nimic natural. Adevărul este că suntem o rasă muribundă, și orice ați încerca să faceți, voi tot veți muri.

Voi ați văzut fotografia de aseară cu acei africani. Ei n-au avut niciodată penicilină, dar trăiesc mai mult decât noi. Microbii nu-i atacă. Vedeți, prin știință am obținut penicilina, pe care medicii o introduc în noi ca să înlătore o anumită boală, dar atacă altceva sau creează un pat de germinare pentru altceva.

Cred că mulți dintre voi sunteți veniți de la ferme, și desigur, orice fermier știe că o plantă bună și sănătoasă nu are nevoie să fie stropită cu soluții, deoarece posedă o imunitate contra microbilor. Dar plantele hibrid trebuie „dădăcite”.

Unii dintre voi sunteți din vest și cred că vă amintiți că nu cu mult timp în urmă aveți acele vite cu coarne mari. Astăzi voi spuneți că aveți vite mai bune, prin rasa „Hereford”, dar oare sunt cu adevărat mai bune? Nu sunt. Vitele acelea cu coarne mari puteau ierna afară ca și căprioarele, dar aceste Hereford trebuie îngrijite în mod deosebit și puneți paie sub ele. Le faceți fotografii să arătați ce carne au, dar dacă le-ați scoate iarna afară, ar muri. Da, trebuie să le îngrijiți și să le dădăciți pentru că sunt niște hibrizi.

La fel este cu creștinii noștri de astăzi. Avem atât de mulți pe care trebuie să-i mângâiem, să-i punem diaconi, să-i batem pe umăr, să le dăm niște poziții mai mari în biserică, pentru că altfel nu mai vin la adunare. Dacă nu-i lași să facă asta sau cealaltă... Păi, aceasta este dădăceală!

Credeți că adevărații creștini sunt așa? O, nu! Ei sunt puternici și robuști! Cum credeți că a fost apostolul Pavel? Sau vi-l puteți imagina pe Petru spunând: „Dacă nu mă faceți supraveghetor general, mă voi alătura la cutare sau la cutare...”? Ei erau oameni aspri, erau oameni de încredere, care au trăit cu Dumnezeu și au umblat cu El. Erau oameni care spuneau puțin, dar îl slujeau pe Dumnezeu în mod constant, zi și noapte. Ei nu trebuiau mângâiați și dădăciți, nici nu voiau să li se ofere asta sau cealaltă, ci erau oameni duri și aspri; erau sămânța adevărată, nu niște hibrizi denominaționali.

„Dacă metodiștii nu se poartă atent cu mine, plec la baptiști”. Sau: „Dacă baptiștii nu se poartă frumos, plec la penticostali, iar dacă nici ei nu se poartă cum trebuie, mă întorc la catolici...” Aceștia care trebuie stropiți și dădăciți; sunt niște hibrizi. „Da, frate doctor reverend Cutare și Cutare”. Acesta nu este creștinism, deoarece creștinismul nu are nevoie de titluri, nici de favoruri, ci știe doar de Dumnezeu.

Creștinismul este sămânța originală; el îl iubește pe Dumnezeu și îl iubește pe cel de lângă el. Între creștini nu este stropire, dădăceală sau bătut pe spate, nici: „Sigur, soră, nu-i nimic dacă vrei să porți părul scurt.” Nu există așa ceva, deoarece creștinismul este aspru: este Evanghelia. Puneți-o acolo afară și lăsați-o să cadă unde va vrea, căci creștinii o iubesc.

Nu pot să fiu dus în ceruri pe un pat de flori,

În timp ce alții s-au luptat ca să ia premiul,

Mergând pe mări însângerate...

Atunci mai trebuie să fiu bătut pe spate, dădăcit sau să mi se facă asta sau cealaltă? Nu, ci doresc ca locul meu să fie afară, împreună cu cei aspri, pentru că nu mă aștept să ajung acolo fără nici o cicatrice, ci trebuie să mă lupt dacă vreau să împărătesc. Mărește-mi curajul, Doamne! Lăsați-mă să stau ca un creștin adevărat, căci nu vreau să fiu un hibrid dădăcit, periat sau ridicat în vreun loc.

Voi nu sunteți aduși în creștinism prin aderare, ci trebuie să vă nașteți în el; trebuie să deveniți o făptură nouă, pentru că sunteți o sămânță a lui Dumnezeu care a intrat în pământ.

Să revenim la ideea noastră. Deci am aflat că Satan și-a împrăștiat otrava care era sub formă de înțelegere modernă, educație, știință și civilizație, adică exact lucrurile pe care le dorim atât de mult.

V-ați oprit vreodată să vă gândiți că marele nostru inamic în viața firească din timpul acesta este comunismul? Cine este dumnezeul comunismului? Civilizația, educația și știința, este adevărat? Pe aceasta își bazează viața: pe un dumnezeu al științei. Aceasta este otrava cu care a stropit civilizația modernă: știința și educația.

Dați-mi voie să vă dovedesc că știința și civilizația vin de la diavolul. Să deschidem pentru aceasta la Geneza 4. Haideți să începem cu versetul 16. Poate că cei care urmăriți aceste înregistrări, m-ați auzit predicând despre sămânța șarpelui, lucru care nu poate fi negat de nimeni. Acest adevăr a fost ascuns foarte multă vreme, dar acum a fost deschis într-una din cele șapte peceteți.

Copiii care au învățat vechiul fel de învățătură, au făcut-o pentru că așa au fost părinții lor, iar ei au natura părinților lor: a denominațiunilor. Ei așa trebuiau să crească, deoarece erau născuți din acei părinți, dar noi nu suntem născuți din ei, ci Părintele nostru este Cuvântul.

Poate ziceți: „Păi, și eu am fost născut din Dumnezeu!” Da, pentru epoca aceea așa este, dar noi suntem în epoca de după aceste denomițiuni.

Această învățătură trebuia să iasă la suprafață deoarece Dumnezeu a poruncit să fie deschise cele șapte Peceți. Aceasta s-a întâmplat în această epocă laodiceană.

În ce mă privește, cred aceasta fără nici o urmă de îndoială, și o spun nu ca o laudă, pentru că noi nu avem nici un merit, ci toată lauda și slava I se cuvine lui Isus Hristos. Lui Îi suntem recunoscători pentru privilegiul de a ști fără nici o îndoială că Dumnezeu ne-a ales în aceste zile din urmă ca să ne dovedească prin semne în cer și pe pământ, fiecare din ele suprapunându-se peste Cuvânt, epoca în care trăim, mesajul și ce se întâmplă. Noi nu suntem un cult; nu suntem o adunătură de fanatici, ci suntem slujitorii lui Dumnezeu, chemați de Duhul Sfânt.

Fraților, veți avea tot felul de porecle și de nume de ocară agățate de voi, dar asta nu înseamnă că este așa.

Cain a fost fiul lui Satan. Cred că ați auzit cu toții aceste casete, deoarece văd biblioteca acolo. Eva a rămas însărcinată de la Satan și în aceeași zi...

Noi avem acum un astfel de caz la Tucson: o femeie a rămas însărcinată de la doi bărbați și a născut doi copii diferiți.

Așadar, dimineața Eva l-a cunoscut pe cel rău, pe șarpe, care nu era o reptilă ci o fiară a câmpului. Șarpele era foarte deștept, viclean și atrăgător, fiind cel mai apropiat omului, dintre toate animalele. De fapt și omul este un animal: noi suntem mamifere cu sânge cald, iar șarpele era veriga dintre om și maimuță. Știința caută acea verigă lipsă, dar ea a fost ascunsă prin faptul că șarpele a fost pus pe orizontală și nici un os din el nu mai seamănă cu al omului; el a devenit o reptilă.

Din ceea ce spune însă Biblia, vedem că acest individ a găsit-o pe Eva în grădina Eden. Ea era o tânără inocentă, care nu cunoștea păcatul și nu știa ce era goliciunea ei, dar șarpele știa. El era deștept, abil și viclean și i-a zis:

„Hotărât, că nu veți muri!”, iar Eva „a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut la privit, și că pomul era de dorit să deschidă cuiva mintea.” (Geneza 3.6).

Astfel a trăit cu ea în dimineața aceea, iar după-amiaza, l-a îndemnat și pe Adam să facă același lucru, spunându-i ce este. Acesta, deși a știut că n-ar trebui să facă acel lucru, s-a dus împreună cu nevasta lui și a înfăptuit acel act pe deplin conștient de consecințe. Vedeți, lucrurile au trebuit să se petreacă în felul acela pentru că numai așa putea Dumnezeu să-Și arate attributele Sale: de Salvator, de Tată, de Vindecător, etc. Voi m-ați auzit predicând despre aceasta.

El i-a lăsat să înfăptuiască acel act. Desigur, El nu putea să-i determine să înfăptuiască acel lucru și totuși să fie drept, ci le-a dat libertatea de a decide, de a alege, dar fiind Dumnezeu, a știut că o vor face.

Și după ce a trăit Adam cu ea, Eva a născut doi gemeni: pe Cain și pe Abel. Unul era de la Satan, prin șarpe, iar celălalt era de la Adam, de la Dumnezeu. Deși pare imposibil, acest lucru este deja dovedit. După cum am spus, aici în Tucson, o femeie albă s-a împreunat cu soțul ei dimineața, iar după-amiaza a făcut același lucru cu un negru. Din cele două acte s-au născut doi băieți: unul era blond, iar celălalt avea părul creț și era negru. Femeia a încercat să-l determine pe tatăl alb să aibă grijă de ambii copii, dar el a spus: „Voi avea grijă doar de copilul meu. Negrul să se îngrijească de al lui!”

Vedeți, acest lucru este adevărat. Și nu uita un lucru, turmă mică: Biserica timpului din urmă va naște gemeni care vor fi atât de asemănători, încât *„dacă ar fi cu puțință, chiar și cei aleși ar fi înșelați.”* (Matei 24. 24).

Există o mișcare pentecostală, care este atât de asemănătoare cu mișcarea adevărată, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela și pe cei aleși. Dacă voi avea ocazia, puțin mai târziu aș vrea să vă explic cum vine acea alegere.

Vedeți, îi va înșela pe mulți, deoarece este aproape același lucru: aceeași mamă, aceeași biserică, aceeași mișcare, doar că au tați diferiți.

Pământul de germinare în care cade Cuvântul este la fel, doar că unul din ei, ca în exemplul nostru, este pervertit. Ați înțeles? Spuneți „Amin” dacă ați văzut acest lucru. (Amin).

Vedeți, unul dintre ei este o perversiune, deoarece are alt tată. Dacă Domnul îmi va îngădui, într-o zi vă voi dovedi că denomi-națiunea este semnul fiarei.

Vedeți, este un tată greșit care îi călăuzește pe oameni spre o organizație, în loc să-i ducă la Cuvânt. Este o mișcare a lui Cain.

Când voi merge acasă aș vrea să predic despre subiectul: „Urma șarpelui”. Fiara la început și la sfârșit și urma lui prin Biblie, ca să vă arăt cum se ridică drept în sus. Dacă Domnul va îngădui, veți putea s-o ascultați cu toții prin telefon.

Acum observați cât de viclean este acest individ... Păi, este la fel ca Iuda cu Isus, amândoi frați din aceeași seminție, sau ca Esau și Iacov. Este la fel ca cioara și porumbelul pe aceeași cracă.

În această mare bătălie în care ne aflăm, toți sunt gemeni, iar vrășmașul încearcă să vă amăgească, procedând ca și cu Eva: „Oare a zis Dumnezeu? Da? Păi, stai puțin...” Vedeți, el încearcă să argumenteze ceea ce a spus Dumnezeu de la început, când a zis: „Vei muri!” Și cum o face? „Sigur, Dumnezeu a spus asta, dar hotărât că nu vei muri...” Vedeți cum toarnă otrava peste Cuvânt? Dar nu uitați!

Dumnezeu împlinește ceea ce a spus. El nu are nevoie de nici un ajutor de la Satan, așa că nu vă lăsați înșelați.

Am observat deci, că fiecare a rodit după soiul lui. Acum, în Geneza găsim că după ce și-a împrăștiat otrava cunoștinței....Știința este cunoștință, cunoaștere. De fapt tot ce auzim în jur este numai știință și știință. Acesta este marele subiect în școli: știința. Și toți își doresc o mașină mai bună, un confort mai bun... Dar ce facem prin aceasta? Murim.

Când am creat automobilul, am încetat să mai mergem pe jos și astfel în loc să mai avem bărbați, am ajuns ca niște meduze. Dar femeile? Tot ce trebuie să facă este să arunce hainele în mașina de spălat și să apese butonul, pe când mama ta obișnuia să meargă la izvor, să aducă apă, tăia lemne, făcea foc și încălzea apa. Noi însă suntem atât de moderni, dar aceasta ne va ucide. Ce putem face? Nimic, pentru că aceasta este epoca în care trăim.

Chiar și știința spune că fetele tinere intră în menopauză între 20 și 25 de ani, iar eu am întâlnit asemenea cazuri chiar în rândul de rugăciune. Și tinerii băieți ajung la vârsta de mijloc între 20-25 de ani. Soția mea a intrat în menopauză între 35-40 de ani, iar mama între 45-50 de ani. Vedeți cum se degenerază generațiile în acest timp din urmă? Și de ce? Pentru că lucrăm mai mult științific.

În urmă cu 150 de ani, omul călătorea numai pe jos sau numai cu calul, dar acum călătorește cu supersonicul, care este aproape la fel de rapid ca și gândul. Vedeți ce a făcut știința? Și aceasta este de la diavolul.

Haideți să luăm acum Geneza 4.16: „*Apoi, Cain a ieșit din Fața Domnului...*” Vedeți care este primul lucru pe care l-a făcut? „... *a ieșit din Fața Domnului.*” Acolo a greșit el, și acolo vom greși și noi: chiar în clipa când vom ieși din Prezența Domnului.

„Cain a ieșit din Prezența Domnului și a locuit în țara Nod, la răsărit de Eden.”

Vedeți cât de religios era? El s-a dus roată în partea de est. Să citim mai departe.

„Cain s-a împreunat cu nevastă-sa; ea a rămas însărcinată și a născut pe Enoh. El a început apoi să zidească o cetate (vedeți civilizația?), și a pus acelei cetăți numele fiului său Enoh.

Enoh a fost tatăl lui Irad; Irad a fost tatăl lui Mehuiael; Mehuiael a fost tatăl lui Metușael; Metușael a fost tatăl lui Lameh.

Lameh și-a luat două neveste: numele uneia era Ada, și numele celeilalte era Țila.

Ada a născut pe Iabal: el a fost tatăl celor care locuiesc în corturi și pasc vitele.

Numele fratelui Său era Iubal: el a fost tatăl tuturor celor ce cântă cu alăuta și cu cavatul.

Țila, de partea ei, a născut și pe Tubal-Cain, făuritorul tuturor uneltelor din aramă și de fier. Sora lui Tubal-Cain era Naama.

Lameh a zis nevestelor sale:

„Ada și Țila, ascultați glasul meu! Nevestele lui Lameh, ascultați cuvântul meu!

Am omorât un om pentru rana mea. Și un tânăr pentru vânătăile mele.

Cain va fi răzbunat de șapte ori, iar Lameh de șaptezeci de ori câte șapte” (v. 16-24).

Acum observați. Imediat ce au plecat din prezența Domnului, ei au început să construiască cetăți, să făurească instrumente; au înaintat în știință făcând unelte de aramă și de fier, etc. Deci de unde a venit știința? De la cine a plecat? De la Cain, sămânța șarpelui. Înțelegeți? Și observați. Cain a plecat din Prezența Domnului și a început să lucreze în știință. Priviți-l unde lucrează și astăzi: în știință, educație, construcții și cultură. Cine a început aceste lucruri? Diavolul. Priviți bombele atomice și celelalte lucruri cu care ne distrugem. Noi trebuie să trăim aici, în mijlocul acestor lucruri pentru că suntem ființe omenești, dar marea Civilizație a lui Dumnezeu, nu va avea nimic din toate acestea.

Știința ia toate lucrurile naturale și le pervertește, făcându-le ceea ce nu era prevăzut să fie. Tot așa este și religia științifică: ia Cuvântul lui Dumnezeu și-L pervertește, făcând din biserică o organizație, în loc să facă lucrurile pe care ar trebui să le facă.

Ei spun: „Zilele minunilor au trecut!”, deși Biblia spune clar că: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* (Evrei 13.8). Ei spun: „Nu mai există vindecare divină!”, deși Biblia spune:

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

lată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.” (Marcu 16. 15-18). Și:

„Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul lumii.” (Matei 28.20).

Acum ei iau religia științifică și spun: „Păi, câtă vreme ne adunăm împreună, mergem la biserică, suntem membri buni și ne plătim...” Vedeți, ei nu spun: „Nu există Dumnezeu”.

Voi ați ascultat caseta despre hristoșii mincinoși din timpul din urmă. Vedeți, acolo nu scrie despre „Isuși mincinoși”, ci despre „hristoși mincinoși” „Hristos” înseamnă „Unsul”, iar acești oameni sunt unși. Cu ce? Cu Duhul Sfânt, ca să facă semne și minuni, și le fac.

Dar acum, suntem în ultima epocă, nu mai suntem în epoca cincizecimii.

Prima epocă a început cu Cuvântul, care era Hristos, iar ultima epocă trebuie să se termine tot cu Cuvântul, care este Hristos. Și după cum am explicat, cei adevărați poartă Cuvântul ca să-l slujească Lui până ajung la plinătatea staturii, așa cum a fost bobul original.

Acum vom citi Geneza 4. 25-26:

„Adam s-a împreunat iarăși cu nevastă-sa; ea a născut un fiu, și i-a pus numele Set; căci a zis ea, „Dumnezeu mi-a dat o altă sămânță în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain”.

Lui Set i s-a născut și lui un fiu, și i-a pus numele Enos. Atunci au început oamenii să cheme Numele Domnului.”

Ați văzut cum a intrat sămânța șarpelui în știință, educație, construcții, muzică și în alte lucruri mari.

În ce o privește pe Eva, ea nu a avut o sămânță, pentru că femeia nu are sămânță, dar Dumnezeu i-a dat „o sămânță” în locul celei pe care a ucis-o Cain, pentru că sămânța șarpelui, perversul, vrăjmașul, ucigașul, a înjunghiat sămânța adevărată a lui Dumnezeu.

Dumnezeu i-a dat femeii o Sămânță, care este Hristos, ca să aducă din nou la suprafață sămânța originală. O vedeți?

Deci perversiunea a adus moartea prin educație și inteligență, sau cum o numim noi astăzi, prin religie și știință, dar după ce femeia a primit o altă sămânță, oamenii au început să se întoarcă la Cuvânt și să cheme Numele Domnului.

Nu uitați: urmăriți acea sămânță în timp ce o vom privi în Lumina Cuvântului, peste câteva săptămâni, căci veți vedea cum își mișcă „coada” prin toată Scriptura.

Uitați-vă cum cresc împreună cele două vițe, așa cum am arătat în mesajul meu despre viță. Ele cresc împreună și sunt atât de aproape încât *„dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși”*.

Priviți neghina. Ea crește împreună cu grâul, dar nu este grâu. Nu, nu, ci este o carapace, o învelitoare.

Mai am încă vreo zece texte din Biblie, dar mă îndoiesc că voi reuși să le ating pe toate. Până acum am înțeles că educația, știința și civilizația vin de la diavolul și nu de la Dumnezeu. Desigur, prin aceasta nu spun că nu ar trebui să aveți educație. Sigur că nu, iar mai târziu voi încerca să lămuresc lucrurile.

De exemplu, uitați-vă la îmbrăcăminte. La început oamenii nu trebuiau să poarte haine, dar după căderea în păcat, trebuie să ne îmbrăcăm pentru că cunoaștem păcatul.

Acum trebuie să avem mașini. Când trebuie să mergem undeva, ne folosim de mașini, dar acestea nu sunt de la Dumnezeu. Forma de educație a lui Dumnezeu, Civilizația și știința Lui, sunt în stare originală și merge în opoziție cu ceea ce facem noi.

Priviți numai: oamenii iau anumite lucruri și le amestecă între ele obținând tot felul de chimicale care ne vor ucide. Dacă le lăsăm în starea originală nu ne fac nici un rău, dar amestecându-le, ne ucid; ne aduc moartea.

La fel se întâmplă când luați Cuvântul lui Dumnezeu și-L puneți în religia acestei lumi: vă omorâți singuri. Înțelegeți ce vreau să spun? Aceasta ucide subiectul, ucide persoana.

Poate ziceți: „Stai puțin! Dacă crezi în Dumnezeu nu trebuie să crezi așa, pentru că biserica noastră...” Tocmai aceasta ucide persoana, de aceea trebuie să lăsați totul deoparte și să luați numai Cuvântul. Rămâneți la Cuvânt și nu-l părăsiți! Și încă ceva: când Dumnezeu spune ceva, este exact așa și mie nu-mi pasă ce spune sau ce dovedește educația.

În zilele lui Noe, ei au putut dovedi că nu există nici un strop de apă în cer, dar Dumnezeu a spus că va ploua de sus și așa a fost. Așa este.

Știința de astăzi spune: „Nu va veni nici un foc!” Dar aveți grijă pentru că într-o zi se va întâmpla întocmai, deoarece așa a spus Dumnezeu. Singurul lucru după care privește Dumnezeu astăzi, este un pământ de germinare, un loc unde să poată sta. El începe în cineva, dar ei îl vor perverti și îl vor împrăștia, cum s-a întâmplat cu Eva. Noi știm că El a început în Eva ca să dea naștere la fii de Dumnezeu și nu la fiii lui Satan. Ea era un pământ de germinare, dar a căzut într-un loc greșit.

Așa poate cădea și Cuvântul într-un necredincios, într-un îndoielnic sau într-unul care este sceptic. Aceasta va face din acel om un membru de biserică, dar

niciodată un fiu sau o fiică de Dumnezeu. Astfel, dacă le spui să-și lase părul să crească, ele îți râd în față; sau dacă le spui ceva bărbaților, fac același lucru: râd de tine. De ce? Pentru că nu sunt fii și fiice de Dumnezeu.

Ei sunt un pământ de germinare rău, dar cu toate acestea țin Sămânța. Îi puteți vedea pe unșii falși? Ei sunt unși cu Duhul Sfânt, vorbesc în limbi și fac semne și minuni, dar sunt de la Satan. Referindu-se la aceștia, Isus a zis:

„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”

Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege!” (Matei 7. 22-23).

Ce este fărădelegea? David ne spunea odată că dacă ar fi fost fărădelege în inima lui, nu l-ar fi ascultat Dumnezeu.

„Fărădelegea” este „nelegiuire, faptă rea”, adică știi că trebuie să faci ceva și nu faci. Știi că trebuie să rămâi la Cuvântul lui Dumnezeu, dar de dragul bisericii sau al cuiva, te abați de la El și faci ce zice organizația.

„Păi, biserica mea spune că ar trebui să facem așa și așa, iar eu cred...” dar lucrul acela stă împotriva ta pentru că nu ar trebui să-l faci. Aceasta este fărădelege.

„Depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea!”

Priviți ce spune marele apostol Pavel în 1 Corinteni 13.1:

„Chiar dacă aş vorbi în limbi omeneşti şi îngereşti, şi n-aş avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor.”

Aceasta sună pentru cei care susţin că vorbirea în limbi este dovada Duhului Sfânt: *„Chiar dacă aş vorbi în limbi omeneşti şi îngereşti, şi n-aş avea dragoste”,* cum aveţi voi aici, *„nu sunt nimic”*. Deci vedeţi, vorbirea în limbi este o parte din Cuvânt, dar nu ajunge.

Un predicator poate lua acest Cuvânt şi să-L predice, iar Cuvântul va creşte chiar dacă acel predicator este un făţarnic; Cuvântul este Cuvânt. Înţelegeţi?

Prieteni, adevăratele fapte vii ale lui Dumnezeu iau tot Cuvântul, căci este scris: *„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4), dar dacă veţi adăuga ceva la aceasta veţi avea o plantă pervertită.

Dacă am un bob de grâu şi o buruiană şi aş putea încrucişa cele două plante, aş obţine o plantă grâu-buruiană.

Vedeţi, va arăta ca şi grâul, dar este o buruiană pentru că nu are o viaţă originală şi nu se poate reproduce mai departe. Ea va răsări, dar nu se va putea reproduce. Măgarul se poate încrucişa cu o iapă şi ea va naşte un catâr, dar catârul nu se va mai putea reproduce pentru că este un hibrid.

„Fiecare sămânţă să rodească după soiul ei.” (Geneza 1.11). Vedeţi, o dată s-a putut reproduce.

Şi biserica a putut veni o dată ca organizaţie, dar nu se mai poate reproduce. Şi ce aduce pe lume? O altă organizaţie.

Luteranii s-au reprodus și au adus metodiști; metodiștii au adus baptiști; baptiștii i-au adus pe pentecostali, dar vedeți? Ei nu pot aduce un produs original pentru că sunt morți; nu pot începe o trezire. Arătați-mi în ce organizație a început Dumnezeu o trezire vreodată? Priviți în istorie și veți vedea că n-a făcut-o niciodată. În urma trezirilor s-a format organizația. Astfel, când a venit omul lui Dumnezeu, Luther, și a adus mesajul neprihănirii, în urma lui a venit Biserica Luterană, dar pentru că s-a organizat nu s-au mai putut ridica. Atunci Dumnezeu l-a trimis pe John Wesley, prin care a urmat o nouă trezire. Dar ce au făcut ei? Au organizat-o și ca urmare nu s-au mai putut reproduce. De ce? Pentru că este stearpă! Aleluia!

Dar Cuvântul lui Dumnezeu va dăinui veșnic și va rodi după soiul Lui. Aleluia!

Apoi au venit pentecostalii, dar priviți ce au făcut și ei: s-au organizat. Urmarea? Nu se mai pot reproduce. Ei îl au pe Oral Roberts și de toate, dar nu se mai pot reproduce. De ce? Pentru că sunt agățați acolo, în urmă, într-o reproducere asemănătoare cu a catârului. Catârul nu se poate reproduce, indiferent câte injecții primește.

Voi sunteți adulți și cred că înțelegeți despre ce vorbesc.

O organizație nu se poate reproduce; este terminată. Trezirea a străbătut lumea cu Cuvântul lui Dumnezeu, dar când s-au organizat nu s-au mai putut reproduce. Atunci Dumnezeu ridică altceva și își pune Cuvântul Lui în mișcare, dar dacă și aceasta se organizează, va muri. Asta este. Nu se mai poate reproduce pentru că este un hibrid. Acesta este adevărul.

Uitați-vă la porumbul vostru hibrid de astăzi. Ei spun că este cel mai bun porumb, dar este un ucigaș care vă ucide pentru că trupurile voastre nu au fost făcute pentru așa ceva, ci au fost făcute pentru bobul original. Din cauza aceasta, părinții și bunicii voștri au trăit mai mult; de aceea erau mai puternici: bărbații de 70-80 de ani erau încă în putere. Uitați-vă la bărbații care trăiesc la munte și se hrănesc cu

carne de căprioară și cu semințe originale. Luați-l pe unul dintre ei și aduceți-l aici la oraș; pe unul de 35-40 de ani. Devine moale. Sigur.

Ei bine, se pare că mă îndepărtez de subiect, dar dorința mea este să scot în evidență ce este civilizația; ce este ceea ce numim noi cultură. Voi ați auzit atât de multe despre cultură, dar ați auzit vreodată ce părere am eu despre aceasta?

Este ca un bărbat care nu are destul curaj să omoare un iepure, dar poate mânca „o burtă plină” după ce l-a vânat altcineva. Asta cred eu despre cultură.

Voi nu-l educați pe om spre a fi mai aproape de Dumnezeu; nu-l civilizați ca să fie mai temător de El, și știți de ce? Pentru că nu sunteți din El. Dar cine este născut din Dumnezeu nu poate fi niciodată altceva decât o sămânță a Lui; nu poate fi decât un singur Dumnezeu.

Așa s-a întâmplat și în Eden. Folosindu-se de o sămânță pervertită, Satan și-a creat propriul Eden. Și ce are în el? Cultură, știință, biserici frumoase, turle înalte, predicatori lustruiți cu diplome în D.A. Ph.D. U.D, doctor în literatură, doctor în divinitate, doctori, doctori....Și oridecâte ori primește asta, este tot mai departe de Dumnezeu; îl îndepărtează tot mai mult.

Adunările nu doresc să aibă în față pe cineva care vorbește ca un țăran, ci vor ceva frumos și atrăgător. Același lucru l-a avut în cap și tatăl lor, Cain, la început, așa că atunci când Dumnezeu a dorit o jertfă, el a adus flori și roadele câmpului. Acolo se cerea sânge, nu pere, piersici, prune, caise sau mere, cum spun urmașii lui de astăzi. De ce? Pentru că sângele ne-a scos afară din Eden: un sânge degradat. Femeia a lăsat să-i fie plantată în pânțece sămânța „persoanei” care nu trebuia.

Ca să înțelegeți ce vreau să vă spun, vă rog să priviți la zilele hibridizării de astăzi, când oamenii încearcă să obțină specii mai frumoase.

Priviți la viața plantelor. Cu câteva minute în urmă am văzut că aveam o florică mică, un răsad pe care trebuia să-l ud de două ori pe zi ca să rămână în viață, pentru că era un hibrid. Se trăgea dintr-o altă florică, galbenă, care fusese încrucișată cu altceva ca să rezulte această floare. Floarea originală trăia într-un pământ uscat. Era atât de uscat încât trebuia să sapi 10 picioare până să găsești puțină umezeală, și cu toate acestea era frumoasă și nu avea nevoie să fie udată. Vedeți, era produsul original, nu un hibrid, și nu avea nimic amestecat în ea.

Cealaltă, în schimb, trebuia udată și dădăcită; mai mult, dacă nu era stropită cu diferite soluții se umplea de musculițe și de tot felul de gândaci care o omorau.

O, la fel este cu creștinul. Cel adevărat rămâne creștin și în încercare. Ispitiți-o pe o creștină adevărată cu ce vreți și veți vedea că rămâne o creștină.

Odată, am primit o scrisoare de la o tânără, fiica unui frate din biserica voastră. Printre altele, ea îmi scria: „Frate Branham, noi credem că ai Cuvântul Domnului și că tot ce ne spui vine de la El dar, personal, cred că tăticul greșește. Voi crede tot ce vei spune tu...” Ce scumpă de fată, nu-i așa?

M-am gândit și i-am răspuns următoarele: „Uite ce este, scumpa mea. Dacă ești creștină, vei fi creștină pretutindeni, indiferent unde te-ai afla, dar vezi tu, tăticul tău s-a gândit că pe terenul de baschet vei vedea comportamentul acelor tineri și vei auzi cuvintele lor. Părerea mea este că tu poți rămâne și acolo o creștină, dar vezi tu, tăticul tău este mult mai trecut prin viață decât tine. Mi-ai spus că ai 12 ani și că ai o surioară de 4 ani, care te roagă să-i tai dolari din hârtie și, ai mai spus că nu ai timp de ea. Vezi, aceasta arată că ești mai înaintată în viață decât ea...”

Așa ar trebui să fie și biserica de astăzi: mult mai înaintată în Cuvântul lui Dumnezeu. Oamenii n-ar trebui să fie metodiști, baptiști, prezbiterieni, penticostali, etc. ci ar trebui să fie înaintați în Cuvânt ca fii și fiice de Dumnezeu. În ordine.

Prin cercetările ei, știința a încercat să pervertească totul, să facă o sămânță diferită, una mai frumoasă.

Uitați-vă la surorile noastre. Cu câțva timp în urmă am spus că femeile erau atât de frumoase încât dacă le-ați pune lângă aceste despoiate din ziua de astăzi, ar fi la o distanță de milioane de mile. Desigur, numele lor nu se află în cartea gloriei omenești, ci sunt scrise în Cartea Vieții. Ați văzut? Și Biblia spune că „*podoaba voastră să nu fie podoaba de afară...*”

Ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este mai de preț înaintea lui Dumnezeu.” (1 Petru 3.3-4).

Versetul 5: „*Astfel se împodobeau odinioară sfintele femei, care nădăduiau în Dumnezeu și erau supuse bărbaților lor.*”

Un asemenea caracter este de mare preț înaintea lui Dumnezeu, nu toate aceste...

Dar știți ce a făcut știința? A inventat acest „Max Factor” și le-a înfrumusețat pe femei pe dinafară, lucru care este de la Satan. Da, toate aceste lucruri artificiale sunt de la Satan, ați știut? Sigur că da.

Mi-o amintesc pe soția mea când era tânără și drăguță. Ea nu se machia. Apoi a venit și am botezat-o în Numele lui Isus Hristos. Îmi amintesc că avea o rochiță până la genunchi.

Acum a îmbătrânit, iar într-o zi mi-a spus: „Ce tare m-am zbârcit...” Dar eu i-am răspuns: „Să știi că pe măsură ce îmbătrânesc vederea îmi scade, dar îmi amintesc cum erai și în inima mea știu cum vei fi din nou într-o zi.”

Vedeți, Dumnezeu ne va duce la El cu acel duh blând și liniștit. Acolo vom fi întotdeauna împreună și nu vom mai îmbătrâni.

În zilele lui Noe, fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase și le-au luat de neveste. Vedeți, ele erau cât se poate de sexy, iar aceasta i-a făcut pe fiii lui Dumnezeu să le poftască și să umble după ele.

Mă bucur că voi fiilor de Dumnezeu ați văzut mai departe de aceasta. Vedeți, totul în jur este frumusețe artificială, este hibridizare. Nu credeți? Luați una din aceste „frumuseți” și spălați-o pe față, apoi veți vedea că nu veți ști ce ați avut mai înainte. Așa este.

Eu respect loialitatea oricărei femei. Poate că o femeie are curaj să mănuiască o drujbă, să umble murdară sau să umble cu alți bărbați. Când eram copil spuneam totdeauna: „Dacă o negresă ar vrea să fie loială, mi-aș da și ultima picătură de sânge ca să rămână așa.” De ce? Pentru că toată viața am încercat să trăiesc curat și corect și am respect pentru tot ceea ce este corect. Atunci eram tânăr, iar acum sunt bătrân, dar nu mi-am schimbat deloc părerile.

Satan a făcut cu biserica exact ce a făcut cu Eva: a pervertit-o, iar astăzi își împlinește scopurile prin biserica lui hibrid, ridicând un Eden modern.

Noi trăim într-un Eden științific. Aș vrea să deschidem împreună la Isaia 14 și să citim versetele 13 și 14, ca să vedem ce zicea Satan în sinea lui:

„Tu ziceai în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei;

mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea înalt.”

Vedeți, el dorea să aibă o împărăție, astfel încât dacă ar fi cu putință să i se închine chiar și fiii lui Dumnezeu. Și exact așa a făcut. Cum? Prin religie. Acest lucru îl spune și apostolul Pavel în 2 Tesaloniceni capitolul 2, unde arată că prin Edenul lui științific, din acest timp bazat pe știință, educație și civilizație, îi duce pe oameni în Conciliul Ecumenic, în care trebuie să intre toate bisericile și unde toți i se vor supune.

Observați cine face aceasta? Acel duh de minciună care lucrează printre oameni și i înșală. El i-a dus în înșelăciune pe fiii lui Dumnezeu care au fost făcuți după chipul lui Dumnezeu, așa cum a făcut cu Eva, ridicându-și cu ajutorul științei, educației și culturii, un Eden modern al morții.

Vorbind Cuvântul Său, Dumnezeu Și-a ridicat la început un Eden fără moarte și fără păcat; fără știința, cultura și civilizația pe care o avem astăzi. Dar și Satan are Edenul lui. Uitați-vă cum i se închină toate bisericile. Aceasta a spus Pavel în 2 Tesaloniceni:

„....potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu, sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu dându-se drept Dumnezeu.” Și Apocalipsa 13.8:

„Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia a căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost junghiat.”

Vedeți, este un Eden modern. Și ce face el acum? Se mută la Roma - mișcarea finală.

Nu demult, a fost acel papă aici. El a rostit 13 cuvinte, a avut 13 comuniuni și a vorbit la Yankee Stadium, care este al 13-lea. Totul a fost „13”. Dar și numărul națiunii noastre este „13”. Astfel, America apare în capitolul 13 din Apocalipsa; și a început cu 13 state, 13 dungi pe drapel, 13 stele, 13 monede, 13 stele pe monedă,

totul este numărul 13, iar simbolul ei este o femeie.

Oh, și iată-l pe papa, capul acestei femei, antihristul, venind la mireasa falsă, la mireasa științei! El vine la biserica lui științifică și toți protestanții i se închină. Ați observat? Totul este legat de numărul 13. Întreaga noastră națiune, totul este 13, o lume a femeilor. Aici am ajuns; acum o avem. S-a schimbat într-o lume a femeii, într-un Eden științific, dar într-o zi va fi al lui Dumnezeu. Toți prorocii au spus aceasta mai dinainte.

Acum totul a devenit din nou cum a fost înainte ca Dumnezeu să se miște pe deasupra apelor; un haos, dar un haos spiritual. Desigur.

Uitați-vă cât se aseamănă de mult al doilea Eden, cu primul, încât să înșele dacă ar fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.

Va trebui să mă opresc pentru că este deja ora 11.00.

Ascultați. În acest Eden s-a întâmplat la fel ca în adevăratul Eden, cu Eva. Uitați-vă cât de mult se aseamănă.

Cred că înțelegeți cu toții că Edenul științific în care trăim astăzi, nu este Edenul lui Dumnezeu, deoarece Edenul lui Dumnezeu nu vine prin știință și cultură, ci vine prin Cuvânt, chemând toate aceste lucruri ca și cum ar fi.

Haideți să le comparăm puțin. În Edenul lui Dumnezeu, bărbatul și soția lui erau goi și nu știau, este adevărat? Da, cei doi erau goi și nu știau. Acum, ei sunt din nou goi și nu știu. Noi putem citi acest lucru în Apocalipsa 3, unde avem epoca bisericii Laodicea:

„.....nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol...” (v. 17).

Deci în Edenul lui Dumnezeu, oamenii erau goi și nu știau, iar acum în edenul Satanei ei sunt din nou goi, prin educație și știință, și nu o știu. Ce perversiune!

Uitați-vă cum bărbații de astăzi poartă lenjeria femeilor, în timp ce ele iau hainele bărbaților. Ei își lasă părul să crească, în timp ce ele și-l tund; da, bărbații încearcă să arate ca femeile, în timp ce femeile arată ca bărbații.

Același lucru îl face și biserica în epoca laodiceană.

Motivul pentru care cei doi de la început nu au văzut că sunt goi, a fost că peste ei era vălul Duhului Sfânt care le acoperea goliciunea. Da, Duhul Sfânt era peste ochii lor, așa că se vedeau ca soră și frate și nu știau că sunt goi. Acum însă, oamenii sunt înveliți în duhul necurăției, al poftelor și al nesfințeniei, prin educație și știință. Ei spun „Este dovedit științific că este sănătos să porți pantaloni scurți, pentru că te simți mai bine.”

Indienii ar putea să vă învețe mai multe lucruri. Ei se învelesc cu o pătură ca să se aerisească și se simt mai bine așa, dar civilizația, cultura și educația i-au făcut pe oameni mai ignorați decât au fost la început.

Dacă nu credeți, uitați-vă la aceste școli și universități. Oare câți copilași se nasc în fiecare an printre studenți, v-ați gândit vreodată? Sau uitați-vă la băieții aceia de „21 de carate”, cum se numesc ei, care se dau cu ruj pe buze și își onduleză părul ce le atârnă pe față.

Poate ziceți: „Păi, sunt gunoiul societății!” Cum să fie „gunoiul societății” când sunt studenții universităților? Ei se îmbată, se bat, comit violuri și curvii, sparg sticlele, se duc la ușile fetelor și le lovesc peste față, etc. O fată și-a pierdut un ochi din

cauza unei asemenea lovituri, iar altele au rămas desfigurate pe viață. Credeți că cei ce au făcut aceasta au pățit ceva? Nu.

Odată, doi băieți care umblau pe stradă în sus și în jos, au trecut pe lângă niște femei și le-au insultat. A venit poliția și i-a luat la secție pentru a fi închiși, dar nu după mult timp s-a dus decanul și a cerut să fie eliberați. Vedeți? Și desigur, li s-a dat drumul. Acolo sunteți: civilizația și educația vă conduc la haos, moarte și iad de aceea, nu ascultați de ele!

Acum observați. Eva a vrut să tragă cu coada ochiului să vadă cum arată lumea. Voi știți că de multe ori ne vine și nouă să facem aceasta: să purtăm puțin aceasta sau să facem puțin aceea... Cred că înțelegeți ce vreau să spun. Vrem să tragem puțin cu coada ochiului, ca să vedem cum este, dar în 1 Ioan 2.15, Dumnezeu spune că *„dacă iubește cineva lumea sau lucrurile ei, dragostea Tatălui nu este în el.”* Prieteni, lucrurile lumii sunt moarte, iar voi sunteți tăiați împrejur de la ele. Nu mai aveți cum să le doriți, căci sunt moarte și cred că nimeni nu vrea ceva mort, ceva putred, pentru că pute.

Cum ar fi posibil ca o ființă vie să dorească asemenea lucruri? Voi sunteți în Hristos și trăiți în El, pentru că Cuvântul Său vă face vii.

Când mă gândesc la timpul acesta în care trăim și despre care oamenii spun că este educat... Nici nu poți merge la amvon dacă nu ai o diplomă de doctorat.

Aceasta îmi amintește de un om care a venit din armată și mi-a povestit cum sergentul i-a zis odată: „Capelane, ai vrea să conduci bătălia alături de mine, pe câmpul Argonne?” Acest lucru s-a întâmplat în primul război mondial, în Franța.

Și capelanul a continuat: „Am fost întâmpinați de tunuri și mulți dintre băieți au fost răniți. Era o dimineață de Paște, iar eu m-am dus printre răniți împreună cu o soră medicală. Ea le dădea câte un trandafir, iar băieții aceia răniți îl luau și

Începeau să plângă deoarece știau că vine de acasă.”

Vedeți, era de acasă. Și mă gândesc că aceasta facem și noi cu Cuvântul lui Dumnezeu: Îl luăm și plângem pentru că vine de Acasă.

El a continuat: „Am simțit o mare mâhnire în inimă și am plecat de acolo. Între timp, căpitanul s-a dus să vadă câte tancuri fuseseră distruse, iar Duhul Sfânt i-a zis acestui bărbat: „Du-te către stânca aceea!” Ei aruncaseră acolo substanțe care au ars toate frunzele copacilor și iarba. Nu mai era nimic viu și era Paștele. „Ce Paște erau acelea fără nici un fir de iarbă, fără nimic?” Și când a mers spre acea stâncă, ceva i-a atras atenția. Sub o piatră stătea ascunsă o florică ce nu fusese atinsă de acele gaze otrăvitoare. Și acel bărbat a zis:

„O, Dumnezeule, ascunde-mă sub Stânca veacurilor până va trece otrava aceasta și lasă-mă să înfloresc pe Tărâmul de dincolo!”

Ne-am putea opri aici pentru că mai am încă atât de multe de spus încât nu voi termina repede. Poate voi reveni într-o zi și atunci vi le voi spune pe toate.

Nu demult, am predicat despre „Filtrul unui om care cugetă”. Poate ați auzit-o și voi. Un astfel de Filtru produce gustul unui om sfânt. Gândiți-vă, fraților! Orice vreți să faceți, mai întâi gândiți-vă.

Tot atunci am vorbit și despre „Cuvântul hotărât mai dinainte”, care este o pricină de poticnire pentru mulți. Dar acesta este Cuvântul lui Dumnezeu și El Îl folosește deoarece suntem hotărâți mai dinainte prin Cuvântul Său.

Când ești hotărât dinainte, trebuie să se întâmple ceva, pentru că ești ales. Dumnezeu te-a ales de la început pentru că a știut că vei face acel lucru. Nu-l lăsați pe diavolul să vă împrăște cu educație și otravă, sau cu alte lucruri de felul

acesta, când vă șoptește: „Trebuie să fii modern! Trebuie să fii așa și așa...” , pentru că nu trebuie să fiți decât fii și fiice de Dumnezeu, iar dacă sunteți născuți din Cuvânt, așa veți fi.

Observați. Dacă luați o sămânță bună și începeți s-o împrășcați, va muri. La fel se întâmplă când veți fi împrășcați cu aceste lucruri denominaționale: ele vor distruge influența Cuvântului original.

Dacă vă vor spune: „Trebuie să faceți asta sau aceea, pentru că și ceilalți o fac”, să nu-i luați în seamă, pentru că dacă o faceți, aceasta va distruge influența Cuvântului lui Dumnezeu asupra voastră.

Și nu uitați! Textul nostru spune: „*Să fiți transformați (preschimbați)*” și nu „să fiți confirmați”. Este vorba de sămânța care este în voi.

Oamenii de astăzi se poartă ca și cum nici nu cred că ar exista Dumnezeu. Eu nu aș vrea să-i numesc „nebuni”, dar Psalmul 14.1 spune că „*nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!”*” Voi nu trebuie să numiți pe nimeni „nebun”, dar ei se poartă ca și cum ar fi. Pur și simplu ignoră Cuvântul.

Nu demult, Billy Paul mi-a spus că este un program religios la Tv. Noi nu avem televizor și nici nu voi avea vreodată. Dacă voi vreți să aveți, vă privește, însă mie Dumnezeu mi-a spus să nu am așa ceva. Astfel, când ne-am dus acolo, am împrumutat un televizor de la sora scumpă de acolo. Ea trebuia să aibă televizor în casă, pentru că acea casă era de închiriat și așa se cerea.

Deci, i-am lăsat să privească acel program și m-au chemat și pe mine zicând că este un program de cântări evanghelice. Ei bine, era vorba de o grămadă de Rickis care se bâțâiau încoace și încolo, și aveau pretenția că sunt cântăreți ai cântărilor Evanghelice. Era o batjocură! Da, era o discreditare a lui Isus Hristos, prin felul cum se scuturau, prin îmbrăcăminte, prin părul tăiat și prin toate celelalte lucruri. Era o

bătaie de joc.

Cu siguranță, Cain era o persoană la fel de credincioasă ca ei, dar venea dintr-o altă sămânță, căci prin el a ieșit la suprafață sămânța șarpelui. Satan a sâsâit asupra acestei semințe din Eden și asta a făcut să apară un Cain. Vedeți, el și-a pus otrava acolo. Cain a știut care era voia lui Dumnezeu, dar n-a vrut s-o facă. El a văzut mesajul lui Abel legitimat, și ce i-a spus Dumnezeu? „Fă și tu la fel! Închină-te ca fratele tău și vei face bine.” El a văzut voia desăvârșită a lui Dumnezeu, dar nu a vrut-o, ci a dorit să adauge ceva la ea.

Și teologii de astăzi văd Biblia și o citesc, dar nu vor s-o împlinească. Vedeți, aceasta arată că sunt sămânța șarpelui. Ei văd Scriptura adevărată înaintea ochilor lor dar, deși este atât de simplu, se pare că le este greu să se smerească înaintea Cuvântului lui Dumnezeu.

Ați observat, surorilor, ce spun aceste fete când vă întâlniți cu ele? „Porți părul lung?” sau „Porți fuste lungi?”, iar când vorbești cu ele, te privesc peste umăr, este adevărat?

Vedeți, ele știu că așa este bine; știu că voi procedați corect, dar nu se pot smeri.

Ați observat ce a făcut Cain? El nu s-a putut smeri înaintea Cuvântului legitimat al lui Dumnezeu. Pur și simplu nu a putut.

Păi, chiar și pentecostalii zic: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia! Eu îmi tai părul și vorbesc în limbi!” Tocmai aceasta arată că acolo este ceva greșit; arată că sămânța aceea a rodit ceva diferit. O sămânță a lui Dumnezeu nu poate rodi o femeie cu părul ciufulit. Pur și simplu nu se poate. Nu, domnule. Așa spune Biblia, dar se pare că este foarte greu să te smerești înaintea lui Dumnezeu.

Observați Geneza 4.6-7: „Și Domnul a zis lui Cain: Pentru ce te-ai mâniat și pentru ce ți s-a posomorât fața?”

Nu-i așa? „Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pândește la ușă; dorința lui se ține după tine, dar tu să-l stăpânești.” Cu alte cuvinte: „Du-te și fă ce a făcut Abel; fă aceeași slujbă pe care a făcut-o el și te voi binecuvânta. Dacă nu, ai grijă că păcatul pândește la ușă.” Păcatul este necredința.

„Tu ai văzut că l-am legitimat, iar dacă nu vrei să faci la fel, aceasta va aduce păcatul, necredința, la ușă.” Ați văzut?

Și astăzi ei văd ce a legitimat Dumnezeu; au văzut lucrarea Lui; au văzut întâmplându-se toate aceste lucruri. Ei știu despre ele pentru că Dumnezeu a arătat semne în cer și pe pământ dar, cu toate acestea, nu vor să facă nimic. De ce? Pentru că sunt sămânța lui Satan: deștepți, ieșiți din seminarii, educați până sus, cu o dicție elevată, stând la amvon cât se poate de corect, cu o gramatică perfectă, etc. Păi, bineînțeles că un astfel de om nu se poate smeri. Ei nu pot s-o facă, pur și simplu, dar El a spus: „Dacă nu o faci, păcatul pândește la ușă, necredința”, ceea ce înseamnă că devin, cu bună știință, niște nesupuși.

Și Biblia spune: „... cine știe să facă bine și nu face, săvârșește un păcat!” Atunci devii un nesupus, cu bună știință.

Și priviți: După ce Cuvântul a fost legitimat, Cain a trecut linia de despărțire și a fost alungat din Eden. Există o linie care merge până la un loc, iar dacă tu treci peste ea, ești afară.

Dacă nu mă credeți, citiți Evrei 10.26:

„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai

rămâne nici o jertfă pentru păcate,

ci doar o așteptare înfricoșată a judecății, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrătiți.” (v. 27). Este adevărat? Voi puteți trece acea linie.

Și Israelul a făcut acest lucru în călătoria sa prin pustie. După ce oamenii au auzit mesajul lui Moise și l-au văzut legitimat, au ascultat de un proroc fals, care le spunea: „O, noi toți suntem la fel, de aceea ar trebui să ne căsătorim între noi și să facem asta și cealaltă.” Dar Moise le spusese altceva, iar ei au văzut cum Dumnezeu a legitimat acele lucruri. Balaam părea mai lustruit decât Moise și venea dintr-o națiune mare, cu oameni lustruiți și adunați într-o mare organizație.

Țara Moabului avea o mare armată și lucruri de care oamenii din timpul acela se temeau. Și iată cum un proroc fals vine la unul adevărat și învață poporul care s-a dus după el! Să nu uitați niciodată aceasta!

Și ce au făcut oamenii? S-au dus după ceva ce nu era Cuvântul descoperit și adevărat.

Nu lăsați pe nimeni să vină aici și să vă spună altceva! Uitați-vă întotdeauna ce legitimează Dumnezeu și stați de partea aceea.

Oamenii aceia ar fi trebuit să se uite la faptul că Dumnezeu i S-a arătat lui Moise, iar el a chemat la existență muște, purici, broaște; a chemat bube și boli, a despărțit apele la Marea Roșie, a făcut să cadă mană din cer și multe altele. Văzând toate acestea, poporul ar fi trebuit să spună: „O, acesta este prorocul nostru!”

Dar iată că a venit un alt proroc: „Slavă lui Dumnezeu, și eu sunt un proroc ca Moise, dar gramatica mea este mai bună decât a lui. Eu sunt așa și așa și fac așa și

așa...” Și toți s-au pus de partea lui. Urmarea? Cei ce au făcut aceasta au pierit chiar acolo; n-a scăpat nici unul. Nici în cer nu va fi nici unul dintre ei.

Nu credeți aceasta? Isus a vorbit cu fariseii, iar ei l-au spus: „*Părinții noștri au mâncat mană în pustie.*” (Ioan 6.3).

Vedeți, penticostalii au dreptate, căci au gustat cu adevărat din toate lucrurile, din toate experiențele.

„*Părinții noștri au mâncat mană în pustie...*”, ziceau ei, dar Isus le-a răspuns: „*Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit.*” (Ioan 6.49).

Moartea este despărțire veșnică. Ei nu se vor mai ridica niciodată, deși au trăit toate aceste experiențe. Cu alte cuvinte, au vorbit în limbi, au dansat în Duhul, etc. De ce nu se vor mai ridica? Pentru că atunci când s-a ajuns la confruntarea dintre cei doi proroci, l-au ascultat pe cel fals. Amândoi erau proroci, dar unul era în Cuvânt, pe când celălalt era în afara Lui.

Înțelegeți ce vreau să spun? Spuneți „Amin”. (Amin). Unul era în Cuvânt, iar celălalt în afara Lui, deși amândoi erau proroci legitimați. Aceștia sunt unșii falși din timpul sfârșitului. Ați văzut, amândoi erau proroci. Unul era legitimat prin Cuvânt, în timp ce celălalt nu era legitimat prin El. Din nou avem un Cain și un Abel. Puteți să-l vedeți pe cel fals și pe cel adevărat? În ordine.

Toți au pierit și au putrezit în pustie. Sufletele lor au murit. Ei și-au făcut datoria mergând la biserică, respectând poruncile lui Dumnezeu, etc., dar au acceptat un învățător fals, care nu era legitimat de Cuvânt.

El era doctor în divinitate sau cum vreți să-l numiți, dar nu a fost legitimat de Cuvânt, nici de semnele lui Dumnezeu.

Și toți acești oameni onorabili, neprihăniți și religioși, au pierit în pustie și nu s-au mai ridicat niciodată. Înțelegeți acum cum trebuie să umblați?

Tot așa a fost și în timpul seminței Cuvântului din zilele lui Noe. S-a ridicat o „transformare plutitoare” de la pământ la cer. Pentru oamenii din acele zile, suna a nebunie ceea ce făcea Noe, dar el le-a spus cât se poate de clar: „Așa vorbește Domnul: va ploua!”

Știința și oamenii educați din acel timp au spus: „Auziți ce zice smintitul acela bătrân! De când a îmbătrânit, a luat-o razna!” Dar el avea dreptate, deoarece era un proroc adevărat, iar la sfârșitul aceluși timp, Dumnezeu l-a legitimat. Noe a fost „transformat” de pe pământ la cer printr-o arcă a Cuvântului pe care l-a predicat. Da, el a fost transformat, în timp ce toți ceilalți au pierit în judecată, în apele potopului.

Ce încearcă să facă oamenii în această mare epocă a educației, în care știința a fost ridicată în locul Cuvântului? Încearcă oare să înalțe Cuvântul lui Dumnezeu sau se înalță pe ei înșiși?

Sămânța deformată și programul cunoștinței lui au cauzat degradarea rasei umane, prin ignorarea Cuvântului lui Dumnezeu. Ceea ce spun este o „îmbucătură” prea mare, nu-i așa? Și totuși, acesta este adevărul. Poate ziceți: „Nu se poate!”

Oamenii din zilele lui Isus au cunoscut Cuvântul lui Dumnezeu după literă, nu-i așa? Sigur, dar nu au cunoscut Cine era El, deși l-au văzut pe Dumnezeu făcând exact ceea ce făgăduise că va face. Mai mult, El le-a zis: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți...*” (Ioan 10.37). Și a făcut exact ceea ce a spus Cuvântul că va face.

Și în timpul acela au fost oameni de știință, dar ei erau ignoranți, păcătuind cu voia, pentru că pofta i-a orbit. Ei aveau nevoie de Cuvântul lui Dumnezeu care

putea să le arate goliciunea.

În Apocalipsa 3.18 scrie: *„te sfătuiesc să cumperi de la Mine... doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.”*

Doctoria (sau balsamul) este Cuvântul lui Dumnezeu, iar vindecarea ochilor vă transformă, aducându-vă de la lucrurile firești ale lumii, în Prezența Lui. Ei, și atunci să vezi!

Poate zici: „Odată am fost pierdut, dar am fost găsit; am fost orb, dar acum văd!”
Ar fi diferit, nu-i așa?

Acesta este sfatul pe care-l primește biserica de astăzi: *„Te sfătuiesc să cumperi de la Mine... doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.”*

Lăsați ca Duhul Sfânt să vină peste orice persoană care are cu adevărat ceva aici, jos, căci vindecarea vine din interior. Lăsați, deci, ca acea vindecare să vină din Duhul lui Dumnezeu care este în voi.

Și țineți minte! Dacă este o ungere adevărată și vine peste o sămânță adevărată, nu poate rodi decât un fiu sau o fiică de Dumnezeu. Duhul adevărat poate veni și peste o buruiană; da, ploaia poate cădea și peste buruiană, făcând-o să trăiască la fel de mult ca și grâul, dar: *„după roadele lor îi veți cunoaște.”* (Matei 7.20).

Vedeți, noi suntem pomul roditor al lui Dumnezeu, care poartă Cuvântul Său. Isus a spus: „Omul trebuie să se lepede de sine și să Mă urmeze. Să-și lepede cunoștința, educația, diplomele și toate celelalte lucruri, apoi să-și ia crucea și să Mă urmeze.”

Problema este că oamenii și-au pierdut simțirea unul față de celălalt, așa că nu mai

sunt ca înainte.

Această epocă științifică are un asemenea efect asupra minții, încât oamenii și-au pierdut toate simțurile naturale și nu mai pot privi pe cineva ca soră sau frate. Oh, este ceva cumplit!

Femeile se îmbracă imoral, apoi ies printre oameni și zic: „Oh, dar eu sunt o femeie cinstită!” Atunci de ce își pune acele haine pe ea? Pentru că este oarbă. Păi, dacă mama ei s-ar fi îmbrăcat așa în vremea când era tânără, ar fi fost închisă într-o instituție de boli mintale. Și vă spun: dacă atunci nu era cuviincios și decent să umble așa, astăzi este la fel, pentru că femeia este tot femeie.

Necazul este că ele și-au pierdut decența și feminitatea. De aceea spun că se simt mai bine îmbrăcate așa și că este mai sănătos. Dar aceasta este păcat și moarte.

Uitați-vă la viața bisericii. Nu cu mult timp în urmă, când se ridica un proroc și spunea: „Așa vorbește Domnul...”, oamenii erau cât se poate de mișcați și stăteau pe acea lucrare, dar astăzi spun: „Nu-mi place omul acela! Votați să fie dat afară.” Vedeți, nu mai au nici un discernământ; nu mai sunt mișcați de Duhul lui Dumnezeu.

Cuvântul lui Dumnezeu este Duhul Său în formă de literă; și Cuvântul vine la proroc. Acest Cuvânt ar trebui să vă transforme din felul lumesc în care ați trăit, în chipul unor fii și fiice de Dumnezeu. Dar Cuvântul vine numai prin proroci, iar când îl acceptați, El vă transformă dintr-un fiu al lumii, într-un fiu de Dumnezeu.

Uitați-vă la voi înșivă. Câți ați avut această experiență? Fiecare. Noi toți am avut acea experiență, deoarece Cuvântul a fost vorbit și crezut. El a ieșit și a căzut în pământul inimii, iar de acolo a răsărit.

Vedeți? Duhul Său cel Sfânt transformă sămânța Cuvântului după Chipul Său. Astfel, așa cum un păr va rodi pere și un măr va rodi mere, și Cuvântul Lui va rodi fii și fiice de Dumnezeu. Da, așa trebuie să fie.

Odată, când pământul era în întuneric și în haos, Duhul lui Dumnezeu S-a mișcat într-o sămânță hotărâtă mai dinainte, care a fost transformată, și:

„Un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” (Isaia 9.6).

Oamenii religioși ai timpului său l-au crezut pe Isaia – desigur, nu toți. Ei au văzut că tot ce spunea acest proroc se împlinea întocmai dar, într-o zi, el a trebuit să stea în fața poporului și să spună: *„O fecioară va naște.”* (Isaia 7.14). O, așa ceva este de neconceput!

Vedeți, Dumnezeu nu a spus El însuși aceste cuvinte, ci a făcut-o prin proroci. Și, deși nu era scris nicăieri acest lucru, Isaia s-a ridicat și a spus:

„Un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat... va fi numit Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” (Isaia 9.6).

Acuma, când el a spus: *„Fecioara va naște...”*, Cuvântul rostit era un Germene de viață, o Sămânță, iar într-o zi avea să vină și patul germinativ: fecioara. Atunci, El nu a găsit nici un asemenea pat, dar opt sute de ani mai târziu, acea Sămânță hotărâtă mai dinainte, a găsit un pat și a răsărit.

Oh, Dumnezeu a făcut exact ca la început, când a zis: *„Să fie lumină!”* și poate că au trecut opt sute de ani până a apărut lumina.

„Să fie pomi!” și pomii au apărut întocmai cum a spus El.

Și iată aici o sămânță hotărâtă dinainte, care L-a adus la suprafață pe Emanuel – „Dumnezeu cu noi”. „Și neamurile vor nădăjdui în numele Lui.” (Matei 12.21). În cine nădăjduim noi astăzi? În Isus. Ați văzut? Acea Sămânță hotărâtă mai dinainte...

Satan a încercat s-o împrăștie așa cum a făcut și cu Eva, dar a eșuat. Fiind o Sămânță hotărâtă dinainte, ei n-au putut face din El un fariseu sau un saduceu; nu L-au putut face membrul unei biserici organizate. El era Cuvântul hotărât vorbit mai dinainte de Dumnezeu, iar Satan nu a putut să-și arunce necredința peste El.

Oh, mai mult, El avea repulsie față de Satan, iar rugămintea mea este ca Dumnezeu să ne stropească și pe noi cu această repulsie.

Apoi, Duhul Sfânt S-a mișcat peste El și L-a trimis la Calvar, la cruce, ca să aducă Lumină pentru toate semințele hotărâte mai dinainte, transformându-le în fii și fiice de Dumnezeu. Să nu vă poticniți în Cuvântul „hotărât mai dinainte”. Uitați-vă ce scrie în Efeseni 1.5: „...ne-a hotărât mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.”

Uitați-vă cum erați în tatăl vostru. Aseară am privit aceasta și am arătat că voi ați fost în tatăl vostru de la început, pentru că altfel n-ați fi aici.

Dar, mai întâi a fost nevoie ca acea sămânță să treacă printr-un pat germinativ pentru a ieși la suprafață, iar acum sunteți fiul sau fiica lui. Vedeți, este vorba de o sămânță.

Dacă voi sunteți un creștin, o sămânță adevărată, hotărâtă mai dinainte, înseamnă că ați fost în Dumnezeu încă înainte de întemeierea lumii. Da, voi ați fost

Întotdeauna în El. Germenul vieții voastre este un atribut al lui Dumnezeu și a fost de la început în gândul Lui.

S-o luăm ca exemplu pe doamna aceasta drăguță de aici. Dumnezeu a zis: „Într-o zi va fi o fată; mirele ei va fi cutare, iar ea va fi așa și așa.” Vedeți? El a cunoscut chiar și clipa aceasta în care ea stă aici și ascultă mesajul Său, îmbrăcată într-o rochiță roșie. Puteți înțelege? El a avut totul în gândul Său și, oriunde ar fi soțul ei sau oricine ar fi el, într-o zi îi va uni împreună, iar voi veți vedea aceasta.

Tu nu poți vedea încă aceasta pentru că trebuie să mai crești, dar, cât timp porți acea Sămânță în tine, trebuie să aduci la suprafață rodul ei. Această Sămânță este Cuvântul Său, iar El veghează asupra Sa ca să-L împlinească.

Voi ați fost în tatăl vostru ca sămânță și ați venit la suprafață ca fii și fiice. Dacă n-ați fi fost în tatăl vostru, acum nu ați fi aici.

Același lucru este valabil dacă ați fost în Dumnezeu. Voi sunteți aici pentru că ați fost hotărâți mai dinainte să credeți mesajul Bibliei, Mesajul acestui timp. Altfel, nu ați fi fost aici, ci undeva pe stradă – poate că unii dintre voi ați fi beți sau ați fugi cu nevasta altuia, iar voi, femeilor, ați fi cu bărbatul altei femei sau ați face alte lucruri rele. Dar ați fost hotărâți mai dinainte să vă aflați aici. Vedeți, voi nu puteți face nimic. Voi aveți un Tată: pe Dumnezeu, și sunteți o sămânță a Lui. Odată, ați fost în El ca un gând, dar acum sunteți niște ființe vii care pot avea părtășie cu El.

Tot așa, voi ați fost încă de la început în tații voștri, dar acum sunteți fiii și fiicele lor, astfel încât puteți avea părtășie cu părinții voștri.

Prieteni, acum, noi suntem fii și fiice de Dumnezeu și putem avea părtășie cu Tatăl nostru ceresc. Vedeți cât este de frumos? Nu vă place aceasta? Apoi, veți fi ca El.

Dacă sunteți fii, sunteți atributele Lui, adică ați fost încă de la început în El. Și nu uitați: dacă ați fost în El, înseamnă că ați fost în Isus Hristos, în Cuvântul făcut trup care a locuit printre noi; și, fiind în El, ați suferit toate batjocurile pe care le-a suferit El; ați murit în El și ați înviat în El, iar acum stați împreună în locurile cerești, în El. Ați înțeles?

Dacă sunt american, eu trebuie să suport și rușinea Americii și gloria ei. Orice ar fi, eu sunt cetățean american. Astfel, am aterizat pe Plymouth Rock; am fost în sala unde s-a semnat Declarația de Independență și am semnat-o împreună cu ei; sunt parte din economia Americii; am fost cu Washington la Valley Forge, când a trecut râul și m-am rugat împreună cu el. Dar nu numai eu, ci și voi ați fost acolo, ca americani, deoarece sunteți toți ceea ce este America. Am fluturat steagul la Guam și am cucerit fiecare fort, purtând rușinea revoluției pentru că sunt orice a fost America.

Dar, mai presus de toate, sunt tot ce a fost Hristos; și sunt tot ce este El. O, Doamne!

Dacă El a fost considerat fanatic, așa trebuie să fiu considerat și eu. Dacă a fost numit Beelzebul în urma lucrurilor săvârșite, sunt și eu, pentru că tot ce a fost El suntem și noi.

Noi trebuie să fim însemnele Americii, eliberarea ei, renumele ei, gloria sau rușinea ei.

Tot așa trebuie să fie și Biserica, Mireasa lui Isus Hristos. Eu am trăit cu El și am umblat cu El pe pământ. Am murit cu El când a murit și am înviat cu El când a înviat, iar acum stau cu El în locurile cerești, deoarece sunt parte din El.

Oriunde este El, sunt și eu, pentru că El este unde sunt și slujitorii Lui.

Acum, El poate avea părtășie cu noi și Cuvântul Său locuiește în noi, deoarece suntem o parte a Cuvântului. Dacă El este Cuvântul, iar noi suntem o parte din El, înseamnă că suntem o parte a Cuvântului.

Cum aș putea nega că am două mâini? Nu pot. Indiferent cât de mult s-ar strădui vreun idiot, scuzați-mă, vreun om de știință, să dovedească că nu am o mână, eu o am. Știu că o am pentru că mă folosesc de ea.

Tot așa știu că am un Dumnezeu, că am un Mântuitor, pentru că-L simt în sufletul meu. Eu sunt o parte din El și tot ceea ce spune Cuvântul Său, sunt eu. Oh, iar dacă aș nega o parte din El, ar fi ca și cum aș nega că am două mâini, urechi sau ochi.

N-aș putea face aceasta și să rămân totuși o ființă umană cu mintea întreagă. Tot așa, n-aș putea nega nimic din Cuvântul Lui Dumnezeu și să rămân drept în Duhul Lui. Eu trebuie să iau ori ce spun denomi-națiunile, ori ce spune Dumnezeu. Nu se poate altfel.

„Transformarea”. El ne poate transforma prin Cuvântul Său, pe care ne putem odihni, deoarece suntem parte din El.

Aici sunt multe lucruri... Vorbind despre nașterea mea naturală, pot spune că nu am nimic cu care să mă laud. În vremea aceea, mama și tata erau păcătoși și se trăgeau din niște pistolari și tăietori de capete, mulți dintre ei murind în cizme: beți sau vagabonzi din Kentucky. Mama era jumătate indiană, ceea ce înseamnă că nu mă pot lăuda cu genealogia familiei mele, dar glorie lui Dumnezeu, că este un lucru cu care mă pot lăuda: cu a doua mea naștere, care a venit de la Isus Hristos.

Cu acest Părinte mă pot lăuda pentru că El este Tatăl meu; El este Mântuitorul meu; este Răscumpărătorul meu, iar eu mă pot lăuda cu fiecare lucru pe care L-a făcut pentru mine, deoarece am devenit fiul Său.

Da, eu nu mai sunt fiul lui Charles Branham, ci sunt fiul lui Isus Hristos. Așa este. Acesta este motivul pentru care mă pot lăuda cu nașterea mea, dar nu cu prima, pentru că de aceea mă rușinez. De a doua mea naștere sunt însă mândru. Cum a făcut-o El? Prin spălarea în apa Cuvântului. Așa este.

Și vă spun ceva: Credincioșii hotărâți mai dinainte stau cu adevărat pe Cuvânt și nu-L sucesc deloc.

O, fii și fiice de Dumnezeu, de ce nu putem avea părăția pe care ar trebui s-o avem cu toți fiii și fiicele lui Dumnezeu? Ei nu o pot avea, deoarece nu sunt cu adevărat fii și fiice de Dumnezeu.

După cum am spus și aseară, totul începe în acel mic interior din interiorul vostru, adică în sufletul vostru. Mai spre exterior urmează duhul și apoi trupul.

Trupul are cinci simțuri, și anume: văzul, auzul, gustul, mirosul și pipăitul.

Apoi, duhul vostru are tot cinci simțuri: dragostea, conștiința, etc., iar în interiorul acestui interior este turnul de control, care poate fi controlat de Dumnezeu sau de Satan.

Voi puteți imita orice lucru cu care intrați în contact: de exemplu, puteți scoate draci, ca și creștinul, dar, dacă în interiorul vostru, în turnul vostru de control, nu se află Dumnezeu, nu vă puteți întoarce cu adevărat la El, înțelegeți?

Nu a scos Iuda draci? Nu a prorocit Caiafa, cel care L-a condamnat pe Isus? Ba da, dar nu a putut sta cu Cuvântul. Așa este.

Transformați din niște lumești și religioși, în fii și fiice de Dumnezeu. Acum aș vrea

să fiți atenți puțin, apoi vom încheia.

Noi am văzut cum rătăcesc acești fii de Dumnezeu prin lume sau din denomi-națiune în denomi-națiune, ca o frunză pe ape sau ca o frunză purtată de vânt. Am văzut cât de ușor o întoarce vântul de pe o parte pe alta și cum o poartă dintr-un loc în altul, dar pe noi, Dumnezeu ne vrea statornici; ne vrea ancorați în Hristos. Și, fiind ancorați în El, nu ne mai temem de nimic: nici de vânturi, nici de furtuni.

Trupurile lui Avraam și al Sarei au fost transformate ca să poată împlini Cuvântul făgăduit. Vedeți, ei erau bătrâni: Avraam a primit făgăduința când avea 75 de ani, iar Sara 65, așa că intrase deja în menopauză. Astfel, pentru ca acea făgăduință să se poată împlini, a fost nevoie ca trupurile lor să fie transformate din două trupuri bătrâne în doi tineri. Numai așa puteau întâlni făgăduința zilei. Slavă lui Dumnezeu! Asta mă face să mă simt foarte bine.

Vedeți, mie nu-mi pasă ce am fost sau cum am ajuns aici, noi putem fi transformați ca să putem întâlni făgăduința acestui timp, când putem locui împreună, în unitate, în bunătatea Duhului Sfânt, și să trăim ca frați și surori.

Trupul lui Enoh a fost transformat ca să îplinească un simbol în Dumnezeu, așa că a fost luat fără să guste moartea, iar cu Ilie s-a întâmplat la fel.

Trupul lui Isus a fost transformat. El a fost bătut și umplut de vânătăi, iar coastele i-au ieșit prin spate; inima i-a fost străpunsă de o suliță, și din ea a curs apă și sânge.

Până și ultima picătură de apă s-a scurs din trupul Său și la fel sângele, apoi a murit: luna și stelele au spus că a murit; pământul a spus că a murit; pietrele și munții s-au cutremurat, și chiar Dumnezeu Și-a ascuns Fața. Dar trupul Său a fost transformat. De ce? Pentru că Dumnezeu spusese:

„Nu voi lăsa sufletul Lui în locuința morților și nici nu voi îngădui ca Sfântul Meu să vadă putrezirea!” (Psalmul 16.10).

Poate că într-una din aceste zile, trupurile noastre vor zace într-un sicriu; poate mă veți privi cum voi sta întins acolo, pentru că s-ar putea ca acum să mă uit la voi și să vă spun ultimele cuvinte, dar nu uitați: nu există nimic să ne poată ține în mormânt. Pot pune pietre peste voi, vă pot arunca în mare, pot face tot ce vor, pentru că Puterea de transformare a lui Dumnezeu este acolo.

În 1 Tesaloniceni 4.13-17 citim:

„Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde,

lată, în adevăr, ce vă spuneam prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.

Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi întotdeauna cu Domnul.”

Puterea lui Dumnezeu de transformare ne-a luat din haos, din știință și educație, din lucrurile lumii și din stricăciunea lumii moderne de astăzi și ne-a transformat în fii și fiice de Dumnezeu, de aceea, nici chiar moartea nu ne va putea ține în mormânt, ci *„vom fi schimbați într-o clipă, într-o clipeală de ochi...”* (1 Corinteni 15.52).

Acesta-i adevărul. Isus Cuvântul a stat pe pământ. El este Cuvântul care l-a înviat pe Lazăr, pentru că a spus:

„Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar muri, va trăi.

Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată.” (Ioan 11.25-26).

Nu există nici o cale de-a opri Cuvântul Dumnezeului celui viu să se împlinească. El trebuie să se ridice din nou.

Chiar dacă acest trup va cădea, într-o zi va învia și noi vom pleca din acest haos, din acest Eden științific și plin de educație și de cultură, și ne vom întâlni cu Domnul în văzduh. Apoi, toate acestea se vor termina pentru că Același Cuvânt al lui Dumnezeu care a scos din noi gândirea modernă, transformându-ne prin înnoirea minții noastre în fii și fiice de Dumnezeu, ne va duce în Prezența Sa cu un trup proslăvit. Cum face El aceasta? Prin Duhul.

Și Biblia spune: *„Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii și le vor mânca rodul.”* (Isaia 65.21).

Cu toate cercetările noastre științifice, noi sădim o grădină și vin fiii noștri ca să-i culeagă roadele; apoi o sădesc și ei și vin alții s-o stăpânească.

Acolo însă, *„nu vor mai zidi case ca alții să locuiască în ele, nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul, căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor.”* (Isaia 65.22).

Dumnezeu ne-a făgăduit aceste lucruri prin același proroc prin care a spus că fecioara va rămâne însărcinată. Cum putem avea aceste lucruri? Potențial, suntem

deja acolo pentru că așa a spus Dumnezeu și așa trebuie să fie.

Cel care l-a înviat pe Lazăr a spus că nu trebuie să ne mirăm de aceasta, pentru că
„vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui,

și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată.” (Ioan 5.28-29).

Ce este aceasta? Transformarea prin Cuvântul lui Dumnezeu, care ne face fii și fiice de Dumnezeu și ne dă Viață în Lumea cealaltă. O, Doamne, ce aș mai putea spune?

Nu râvniți la bogățiile trecătoare ale lumii,

Căci curând vor putrezi.

Puneți-vă nădejdea în lucrurile veșnice,

Ce niciodată nu vor trece.

Țineți-vă de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu.

Nu luați în seamă ce spune știința, nici dovezile ei, dacă acestea sunt contrare Cuvântului. Nu luați seama nici la ceea ce spune biserica, dacă vorbește contrar Cuvântului, căci noi ne ținem de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu.

Timpurile se schimbă; știința se schimbă, dar voi, țineți-vă de mâna aceea care nu

se poate schimba și puneți-vă nădejdea în lucrurile veșnice.

Tată, Dumnezeule, în timp ce stăm în Prezența Ta, după ce am ascultat acest Mesaj lung, Te rog să pui această Sămânță în inimile acestor oameni.

Doamne, adu-Ți aminte că suntem niște ființe slabe și că de multe ori nu mai știm în ce parte să ne întoarcem.

Dumnezeule scump, Te rugăm să-l călăuzești pe fratele Leo și pe Gene. Fă din ei acei conducători pe care-i dorești și nu-i lăsa niciodată să-și folosească gândirea, ci să urmeze în totul călăuzirea Duhului Sfânt.

Binecuvântează bărbații, femeile, tinerii și copilașii aceștia. Dă-le o viață lungă, iar dacă va fi posibil, fă să ajungem cu toții să vedem venirea Ta. Noi credem că este posibil acest lucru, pentru că vedem cum toate lucrurile ajung la sfârșit.

Ți-i încredințăm Ție, pentru ca împreună cu noi, să Te slujim cu toții în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Îmi pare rău că v-am ținut atât de mult.

Frate Leo...

- Amin -